

Официален вестник на Европейския съюз

С 347

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60

16 октомври 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/C 347/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/C 347/02	Дело C-325/17 P: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. от Windrush Aka LLP срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 22 март 2017 г. по дело T-336/15, Windrush Aka LLP/EUIPO	2
2017/C 347/03	Дело C-340/17 P: Жалба, подадена на 7 юни 2017 г. от Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 29 март 2017 г. по дело T-638/15 — Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO	3
2017/C 347/04	Дело C-373/17 P: Жалба, подадена на 20 юни 2017 г. от Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH и Agria Beteiligungsgesellschaft mbH срещу решението на Общия съд от 16 май 2017 г. по дело T-480/15, Agria Polska и др./Комисия	4
2017/C 347/05	Дело C-395/17: Иск, предявен на 30 юни 2017 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия . . .	5
2017/C 347/06	Дело C-396/17: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Австрия), постъпило на 3 юли 2017 г. — Martin Leitner/Landespolizeidirektion Tirol	6

BG

2017/C 347/07	Дело C-418/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 10 юли 2017 г. — Andreas Fabri и Elisabeth Mathes/Sun Express Deutschland GmbH	7
2017/C 347/08	Дело C-425/17: Преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Германия), постъпило на 14 юли 2017 г. — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten	8
2017/C 347/09	Дело C-430/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 17 юли 2017 г. — Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV	9
2017/C 347/10	Дело C-438/17: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 20 юли 2017 г. — Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov	9
2017/C 347/11	Дело C-439/17: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 20 юли 2017 г. — British American Tobacco (Germany) GmbH/Freie und Hansestadt Hamburg	10
2017/C 347/12	Дело C-445/17: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Италия), постъпило на 24 юли 2017 г. — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Pilato SpA	11
2017/C 347/13	Дело C-452/17: Преюдициално запитване от tribunal de commerce de Liège (Белгия), постъпило на 27 юли 2017 г. — Zako SPRL/Sanidel SA	11
2017/C 347/14	Дело C-457/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 31 юли 2017 г. — Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV	12
2017/C 347/15	Дело C-459/17: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 31 юли 2017 г. — SGI/Ministre de l'Action et des Comptes Publics	12
2017/C 347/16	Дело C-460/17: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 31 юли 2017 г. — Valérie SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics	13
2017/C 347/17	Дело C-462/17: Преюдициално запитване от Landgericht Hamburg (Германия), постъпило на 1 август 2017 г. — Tänzer & Trasper GmbH/Altenwedding Geflügelhof Kommanditgesellschaft	14
2017/C 347/18	Дело C-466/17: Преюдициално запитване от Tribunale di Trento (Италия), постъпило на 3 август 2017 г. — Chiara Motter/Provincia autonoma di Trento	14
2017/C 347/19	Дело C-472/17: Преюдициално запитване от Giudice di pace di L'Aquila (Италия), постъпило на 7 август 2017 г. — Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia	15
2017/C 347/20	Дело C-475/17: Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 8 август 2017 г. — AS Viking Motors, OU TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet	16
2017/C 347/21	Дело C-476/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 4 август 2017 г. — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben	16
2017/C 347/22	Дело C-478/17: Преюдициално запитване от Tribunalul Cluj (Румъния), постъпило на 9 август 2017 г. — IQ/JP	17
2017/C 347/23	Дело C-483/17: Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 9 август 2017 г. — Neculai Tarola/Minister for Social Protection	18

2017/C 347/24	Дело C-491/17: Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединеното кралство), постъпило на 14 август 2017 г. — Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (с процесуален представител Eyton)	18
2017/C 347/25	Дело C-496/17: Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 17 август 2017 г. — Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln	19
2017/C 347/26	Дело C-497/17: Преюдициално запитване от cour administrative d'appel de Versailles (Франция), постъпило на 10 юли 2017 г. — Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)	20
2017/C 347/27	Дело C-502/17: Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 18 август 2017 г. — C&D Foods Acquisition ApS/Skatteministeriet	20
2017/C 347/28	Дело C-503/17: Жалба, подадена на 21 август 2017 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	21
2017/C 347/29	Дело C-504/17: Жалба, подадена на 21 август 2017 г. — Европейска комисия/Ирландия	22
2017/C 347/30	Дело C-507/17: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 21 август 2017 г. — Google Inc./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	22
2017/C 347/31	Дело C-514/17: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Liège (Белгия), постъпило на 23 август 2017 г. — Ministère public/Marin-Simion Sut	23
2017/C 347/32	Дело C-526/17: Иск, предявен на 4 септември 2017 г. — Европейска комисия/Италианска република	24
Общ съд		
2017/C 347/33	Дело T-347/14 INTP: Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — Yanukovych/Съвет (Производство — Тълкуване на определение)	25
2017/C 347/34	Дело T-440/17: Жалба, подадена на 4 юли 2017 г. — Arca Capital Bohemia/Комисия	25
2017/C 347/35	Дело T-441/17: Жалба, подадена на 4 юли 2017 г. — Arca Capital Bohemia/Комисия	26
2017/C 347/36	Дело T-447/17: Жалба, подадена на 18 юли 2017 г. — Bowles/ЕЦБ	27
2017/C 347/37	Дело T-452/17: Иск, предявен на 20 юли 2017 г. — TL/ЕНОЗД	28
2017/C 347/38	Дело T-453/17: Жалба, подадена на 20 юли 2017 г. — TV/Съвет	29
2017/C 347/39	Дело T-458/17: Жалба, подадена на 21 юли 2017 г. — Shindler и др./Съвет	30
2017/C 347/40	Дело T-461/17: Жалба, подадена на 25 юли 2017 г. — TN/ENISA	31
2017/C 347/41	Дело T-462/17: Жалба, подадена на 25 юли 2017 г. — TO/ЕАОС	32
2017/C 347/42	Дело T-467/17: Жалба, подадена на 26 юли 2017 г. — Barata/Парламент	33
2017/C 347/43	Дело T-477/17: Жалба, подадена на 31 юли 2017 г. — Haswani/Съвет	34
2017/C 347/44	Дело T-479/17: Жалба, подадена на 2 август 2017 г. — PO/ЕСВД	35
2017/C 347/45	Дело T-502/17: Жалба, подадена на 7 август 2017 г. — SFP Asset Management и др./ЕСП	36
2017/C 347/46	Дело T-503/17: Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Ruiz Sacristán и Arias Mosquera/Комисия и ЕСП	36

2017/C 347/47	Дело T-504/17: Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Estévez Puerto и др./Комисия и ЕСП	37
2017/C 347/48	Дело T-505/17: Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Inverni и др./Комисия и ЕСП	37
2017/C 347/49	Дело T-506/17: Жалба, подадена на 8 август 2017 г. — Makhoul/Sъвет	38
2017/C 347/50	Дело T-507/17: Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa/Комисия и ЕСП	39
2017/C 347/51	Дело T-508/17: Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Financiere Tesalia и др./Комисия и ЕСП	39
2017/C 347/52	Дело T-509/17: Жалба, подадена на 7 август 2017 г. — Cartera de Inversiones Melca и др./Комисия и ЕСП	40
2017/C 347/53	Дело T-537/17: Жалба, подадена на 11 август 2017 г. — De Loecker/ЕЦБД	40
2017/C 347/54	Дело T-548/17: Жалба, подадена на 16 август 2017 г. — VF International/EUIPO — Virmani („ANOKHI“)	41
2017/C 347/55	Дело T-549/17: Жалба, подадена на 14 август 2017 г. — Дуум/Съвет	42
2017/C 347/56	Дело T-556/17: Жалба, подадена на 17 август 2017 г. — Staropilsen/EUIPO — Pivovary Staropramen (STAROPISEN; STAROPLZEN)	43
2017/C 347/57	Дело T-559/17: Жалба, подадена на 9 август 2017 г. — Abdulkarim/Съвет	43
2017/C 347/58	Дело T-561/17: Жалба, подадена на 15 август 2017 г. — L-Shop-Team/EUIPO (bags2GO)	44
2017/C 347/59	Дело T-565/17: Жалба, подадена на 18 август 2017 г. — CheapFlights International/EUIPO — Momondo Group („Cheapflights“)	45
2017/C 347/60	Дело T-567/17: Жалба, подадена на 21 август 2017 г. — Disney Enterprises/EUIPO — Di Molfetta („DiSNEY FROZEN“)	46
2017/C 347/61	Дело T-577/17: Жалба, подадена на 25 август 2017 г. — thyssenkrupp Electrical Steel and thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Комисия	46
2017/C 347/62	Дело T-579/17: Жалба, подадена на 28 август 2017 г. — Wall Street Systems UK/ЕЦБ	47
2017/C 347/63	Дело T-587/17: Жалба, подадена на 28 август 2017 г. — Unigroup/EUIPO — Pronova Laboratories („nailic“)	48

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 347/01)

Последна публикация

ОВ С 338, 9.10.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 330, 2.10.2017 г.

ОВ С 318, 25.9.2017 г.

ОВ С 309, 18.9.2017 г.

ОВ С 300, 11.9.2017 г.

ОВ С 293, 4.9.2017 г.

ОВ С 283, 28.8.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. от Windrush Aka LLP срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 22 март 2017 г. по дело T-336/15, Windrush Aka LLP/EUIPO

(Дело C-325/17 P)

(2017/C 347/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Windrush Aka LLP (представители: S. Britton, Solicitor, S. Malynicz QC, S. Tregear, Solicitor)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Jerry Dammers

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението от 22 март 2017 г. по дело T-366/15 на Общия съд,
- да осъди EUIPO и г-н Jerry Dammers (притежателят на марката на Европейския съюз) да заплатят собствените си разноски и тези на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

- 1) Първо, Общият съд е изопачил доказателствата и неправилно е оценил фактите и решението му съдържа съществена неточност при установеното относно представените пред него документи.
- 2) Второ, Общият съд е нарушил член 113 от Процедурния правилник на Общия съд от 4 март 2015 г. (ОВ L 105, 2015 г., стр. 1), като е отказал да проведе изслушване в светлината на отказа на притежателя на марката на Европейския съюз от съществена част от доказателствата в подкрепа на използването на оспорената марка на Европейския съюз след съдебното заседание.
- 3) Трето, Общият съд погрешно е приел, че жалбоподателят е повдигнал ново оплакване за пръв път в съдебното заседание.
- 4) Четвърто, Общият съд не е оценил правните последици на прехвърлянето на правото на име, например че прехвърлянето не дава повече право на прехвърлителя (например притежателят на марката на Европейския съюз) да дава или отказва съгласие за използване на името (например оспорената марка на Европейския съюз), в резултат на което вече не е налице съгласие по силата на правото на Съюза след датата на прехвърлянето.

**Жалба, подадена на 7 юни 2017 г. от Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. срещу
решението на Общия съд (първи състав), постановено на 29 март 2017 г. по дело T-638/15 —
Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO**

(Дело C-340/17 P)

(2017/C 347/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (представители: E. Baud и P. Marchiset, avocats)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- най-напред и без писмено одобрение от страна на EUIPO да спре изпълнението и прилагането на съдебното решение,
- да отмени решението с оглед на изложените в настоящата жалба основания [...],
- да отменя решение R 1323/2014-1 на първи апелативен състав на EUIPO от 11 август 2015 г.,
- при условията на евентуалност, да отмени съдебното решение и да спре производството до приключване на процеса на излизане на Обединеното кралство от ЕС (Брекзит) или най-рано до 31 май 2019 г., когато изтича срокът съгласно член 50 от Договора,
- да осъди Lion Laboratories и Службата за интелектуална собственост на Европейския съюз да понесат направените от тях съдебни разходи и да заплатят съдебните разходи на ACS, свързани както с първоинстанционното производство по дело T-638/15, така и с производството по обжалване.

Основания и основни доводи

- 1) първото основание е че изложените в жалбата на ACS твърдения били неправилно предадени в точка 86 от решението, където се посочвало, че „през съответните периоди“ били продадени 64 устройства, докато тази (неоспорима) цифра се отнасяла само за първия период (5 октомври 2004 г.—4 октомври 2009 г.).
- 2) второто основание е че съдържанието на писмото, което адвокатът на Lion Laboratories изпратил на EUIPO на 21 март 2013 г., било неправилно предадено, както и че Регламент 207/2009 ⁽¹⁾ и член 57, параграф 2 и Регламент 2868/95 ⁽²⁾ (член 22, параграф 2, и член 40, параграф 5) били нарушени. В писмото не бил посочен регистрационният номер на по-ранната марка (търговска марка на Обединеното кралство № 2040518), а два пъти се споменавала търговска марка на Обединеното кралство № 2371210, което означавало, че Lion Laboratories: i) не било изпълнило задължението си да представи доказателства за използването на търговска марка на Обединеното кралство № 2040518 или на по-ранната марка и/или ii) подменило разглежданата в производството марка с друга.
- 3) Третото основание е че Общият съд: i) не се съобразил с понятието „реално използване“ съгласно определението му в Регламент 207/2009 и тълкуването му в решение Ansul (C-40/01, 11 март 2003 г.) и ii) приложил грешна методология. Общият съд не анализирал отделно първия период и не взел предвид данните за предвижданите продажби съгласно договореното в споразумението за изключителна лицензия. Освен това, като се имало предвид много слабото и ограничено по време използване през първия период, реалното използване не било установено чрез отчитане на редица анализирани от Общия съд фактори (като например: i) данните за предвижданите продажби на страните по лицензионното споразумение, ii) характеристиките на пазара (обхващащ 30 милиона потребители), iii) естеството на стоките (включително дрегери) и iv) наличието на търговска марка на Обединеното кралство № 2371210, подадена през 2004 г.). Общият съд отдал прекалено голямо значение на някои документи, сред които и на такива, свързани със услуги, докато по-ранната марка се противопоставяла само по отношение на стоки от клас 9.

- 4) Четвъртото основание е че Общият съд не се съобразил с понятието „реално използване“, като приложил неподходящи стандарти, за да установи дали марката била използвана като търговска марка. Освен това решението на Съда по дело Céline (C-17/06, 11 септември 2007 г.) не било приложимо, тъй като i) върху стоките били поставени други марки, ii) стоките имали други наименования и iii) някои потребители възприемали марката като обичайно наименование. Тези обстоятелства допълнително възпрепятствали установяването на връзка с съзнанието на потребителя между по-ранната марка и използвания като обичайно или търговско наименование знак.
- 5) Петото основание повдига въпроса за обществения ред: по-ранното право на Обединеното кралство не позволява отмяна на марка на ЕС с оглед на процеса на излизане на страната от ЕС (Брекзит) и изпратеното от нея уведомление по член 50 от Договора от Европейския съюз. Допускането на такава отмяна би увеличило разходите и би създавало ненужни и непропорционални пречки за единната защита на търговските марки, тъй като след две години или дори и по-рано Обединеното кралство вече нямало да бъде част от системата на единната търговска марка на ЕС. Следователно Общият съд нарушил принципа на териториалност, признат от Парижката конвенция от 1883 г., и член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 20 юни 2017 г. от Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH и Agria Beteiligungsgesellschaft mbH срещу решението на Общия съд от 16 май 2017 г. по дело T-480/15, Agria Polska и др./Комисия

(Дело C-373/17 P)

(2017/C 347/04)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподатели: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH и Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (представители: P. Graczyk и W. Roślowski)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени изцяло решението на Общия съд от 16 май 2017 г. по дело T-480/15;
- да се произнесе окончателно по спора като отмени решението на Комисията;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Първо основание: нарушение на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС във връзка с член 17, параграф 1, второ изречение ДЕС, член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията и член 7 параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета, тъй като Общият съд не отчетел допуснатите от Комисията явни грешки в преценката на вероятността да е извършено нарушение на член 101 ДФЕС или член 102 ДФЕС, на наличието на интерес на Съюза от започване на разследване и на обхвата на необходимите мерки за разследване.

В рамките на първото основание жалбоподателите по-специално твърдят, че Общият съд е допуснал следните грешки: (i) обяснил едновременно действията на конкурентите на жалбоподателите (подаване на жалби до националните органи) само и изключително въз основа на дадените от тях обяснения; (ii) не взел предвид отмяната на повечето административни решения, които са постановени вследствие на подадените от конкурентите жалби и с които на жалбоподателите се наложени санкции; (iii) не отчел подаването на жалби и до органи, които не разполагат с компетентност, като само констатира, че предвид опасността от накърняване на репутацията или от засягане на първоначалното състояние на продаваните продукти било оправдано да бъдат информирани компетентните органи; (iv) потвърдил преценката на Комисията, че Съюзът няма достатъчен интерес от започването на разследване, въпреки че действията, за които се е отнасяла жалбата им до нея, засягат територията на няколко държави членки и предприятия с дейност на редица пазари; неправилно приел, че подаването на жалби от жалбоподателите до националния орган за защита на конкуренцията предопределя изключителната му компетентност; (v) не отчел обстоятелството, че обхватът на необходимите мерки за разследване и необходимостта от използване на значителни ресурси предполагат, че компетентна е Комисията; (vi) приел, че в случая не са изпълнени условията, характеризиращи т.нар. „злонамерени производства“.

Второ основание: нарушение на принципа на полезно действие на правото на Съюза (*effet utile*) и неправилно тълкуване на този принцип, що се отнася до практическото приложение на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС във връзка с член 105 ДФЕС и член 17 параграф 1 ДЕС, тъй като Общият съд: (i) не взел предвид функциите, които изпълнява Комисията в системата на Съюза за защита на конкуренцията, и приел, че Комисията не е длъжна да проверява дали националният орган разполага с подходящи средства за изпълнение на задълженията си, произтичащи от Регламент № 1/2003, (ii) не взел предвид твърдението на жалбоподателите, че търсенето на защита пред националните съдилища чрез *private enforcement* на правилата в областта на конкуренцията е неефективно, поради липсата на подходящи производства и изтичането на съответните срокове по полското право (iii) приел, че жалбоподателите не са доказали липсата на намерение на полския орган за защита на конкуренцията (Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) [председател на Службата за защита на конкуренцията и на потребителите]) действително да преследва и наказва нарушенията, макар да е безспорно, че председателят на UOKiK е отказал да започне разследване поради изтичане на приложимия към този момент едногодишен давностен срок.

Трето основание: нарушение на принципа на ефективна съдебна защита (член 13 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи), правото на ефективни правни средства за защита пред съд (член 47, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС) и правото на добра администрация (член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС), тъй като Общият съд: (i) потвърдил решението на Комисията, с което тя отхвърля жалбата на жалбоподателите, без да се произнесе дали е извършено нарушение, въпреки отказа преди това на формални основания на националния орган за защита на конкуренцията да преследва нарушенията и липсата на реална възможност за предявяване на искания за обезщетение по частноправен път (ii) неправилно приел, че не е извършено нарушение на принципа на ефективна съдебна защита с довода, че жалбоподателите са имали право да обжалват решението на Комисията, с което се отхвърля жалбата; (iii) не взел предвид, че част от правото на ефективна съдебна защита, на ефективни правни средства на защита и на добра администрация е и правото на разглеждане на преписката в разумен срок, което в случая не е бил спазено, тъй като Комисията приела решение, с което отказва да започне разследване, след като са изминали 4,5 години от момента на подаване на жалбата от жалбоподателите.

Иск, предявен на 30 юни 2017 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело C-395/17)

(2017/C 347/05)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и A. Caeiros)

Ответник: Кралство Нидерландия

Искания на ищеца

- да се установи, че Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 5 (впоследствие член 10) от Договора за създаване на Европейската общност (понастоящем член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз), като не е платило компенсация за загубата на собствени ресурси, каквито е трябвало да бъдат констатирани по силата на членове 2, 6, 10, 11 и 17 от Регламент № 1552/1989 ⁽¹⁾ (понастоящем членове 2, 6, 10, 11 и 17 от Регламент № 1150/2000 ⁽²⁾) и е трябвало да бъдат внесени в бюджета на Съюза, доколкото в нарушение на член 101, параграф 1 от Решение 91/482 ⁽³⁾ и член 12, параграф 6 от приложение II към същото решение не са издавани сертификати за движение EUR.1 за вноса на мляко на прах и ориз от Кюрасао в периода 1997—2000 г. и съответно в нарушение на член 35, параграф 1 от Решение 2001/822 ⁽⁴⁾ и член 15, параграф 4 от приложение III към същото решение не са издавани сертификати за движение EUR.1 за вноса на еднозърнест и дребнозърнест грис от Аруба в периода 2002—2003 г.,
- Кралство Нидерландия да бъде осъдено да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Митническите органи на Кюрасао и Аруба, две отвъдморски страни на Кралство Нидерландия, неправилно издават сертификати за произход EUR.1 за мляко на прах, ориз, дребнозърнест и едрозърнест грис. Всъщност е установено, че не са били налице условията за посочване на преференциален произход по силата на приложимите решения за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската икономическа общност. Нередностите при издаването на сертификатите водят до загуба на собствени ресурси на Съюза в размер на 18 192 641,95 EUR поради административните нарушения в Кюрасао и в размер на 298 080 EUR поради административните нарушения в Аруба.

Комисията смята, че като държава членка Нидерландия отговаря съгласно правото на Съюза за тази загуба на собствени ресурси, причинена от нейни територии, и затова трябва по силата на задължението за лоялно сътрудничество да внесе в бюджета на Европейския съюз общата сума на неконстатираните и несъбрани мита и налози (заедно с лихви).

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 155, 1989 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184).

⁽³⁾ Решение 91/482/ЕИО на Съвета от 25 юли 1991 година за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската икономическа общност (ОВ L 263, 1991 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 2001/822/ЕО на Съвета от 27 ноември 2001 година за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската общност („Решение за отвъдморско асоцииране“) (ОВ L 314, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 25, стр. 74).

**Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Австрия), постъпило на 3 юли 2017 г. —
Martin Leitner/Landespolizeidirektion Tirol**

(Дело C-396/17)

(2017/C 347/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Martin Leitner

Ответник: Landespolizeidirektion Tirol

Преюдициални въпроси

- 1.1. Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с член 21 от Хартата на основните права, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която с цел да премахне дискриминация на държавни служители, които вече са на служба, предвижда режим на прекласиране, при който въз основа на „референтна за прекласирането сума на заплатата“ — която, макар и изчислена като парична сума, все пак отговаря на определен конкретно отреден ранг — се преминава от класирането по досегашната двугодишна система към нова (сама по себе си затворена и недискриминационна за новопостъпили служители) двугодишна система и по този начин по отношение на държавни служители, които вече са на служба, не намалява дискриминацията, основана на възраст?
- 1.2. Трябва ли правото на Съюза, и по-специално член 17 от Директива 2000/78/ЕО и член 47 от Хартата на основните права да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която възпрепятства възможността държавни служители, които вече са на служба, в съответствие с тълкуването на членове 9 и 16 от Директива 2000/78, направено от Съда на Европейския съюз в решение от 11 ноември 2014 г., Schmitzer, C-530/13, EU:C:2014:2359, да поискат правното им положение във връзка със заплащането да бъде определено предвид член 2 от Директива 2000/78 към датата преди прекласирането по новата система за определяне на възнагражденията, като обявява съответните правни основания за неприложими с обратно действие, считано от датата на влизане в сила на закона в първоначалната му редакция, и по-специално, като изключва зачитането на предходни периоди на заетост, приключени преди навършване на 18-годишна възраст?
- 1.3. При утвърдителен отговор на въпрос 1.2:
- Изисква ли изведеното в решение от 22 ноември 2005 г., Mangold, C-144/04, EU:C:2005:709 и в други решения предимство на правото на Съюза отменените с обратно действие разпоредби да продължат да се прилагат за държавни служители, които са на служба към датата преди прекласирането, така че тези държавни служители могат да бъдат класирани по недискриминационен начин с обратно действие по старата система и така да преминат по недискриминационен начин в новата система за определяне на възнагражденията?
- 1.4. Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО във връзка с членове 21 и 47 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която премахва само декларативно съществуваща дискриминация, основана на възраст (с оглед на зачитането на предходни периоди на заетост, приключени преди навършване на 18-годишна възраст), като определя, че периодите, приключили реално при условия на дискриминация вече не следва, с обратно действие, да се разглеждат като дискриминационни, въпреки че дискриминацията на практика продължава да съществува без промяна?

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ. L 303, стр. 16, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Nürnberg (Германия)**, постъпило на 10 юли 2017 г. —
Andreas Fabri и Elisabeth Mathes/Sun Express Deutschland GmbH

(Дело C-418/17)

(2017/C 347/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Ищци: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Ответник: Sun Express Deutschland GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Промяната на резервацията с прехвърляне на пътника на друг полет попада ли в хипотезата на член 4, параграф 3 от Регламента ⁽¹⁾?

Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен:

- 2) Трябва ли тази разпоредба да се прилага и когато резервацията е променена не от въздушния превозвач, а от туроператора?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Германия), постъпило на 14 юли 2017 г. — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten

(Дело C-425/17)

(2017/C 347/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Ответник: Stadt Kempten

В присъствието на: Landesanwaltschaft Bayern

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, точка 8 от Директива 2014/40/ЕС (¹) да се тълкува в смисъл, че „изделия, предназначени за дъвчене“, са само тютюневите изделия за дъвчене в класическия смисъл?
- 2) Трябва ли член 2, точка 8 от Директива 2014/40/ЕС да се тълкува в смисъл, че „изделия, предназначени за дъвчене“, означава същото като „тютюн за дъвчене“ по смисъла на член 2, точка 6 от Директивата?
- 3) Когато се преценява дали дадено тютюнево изделие е „предназначено за дъвчене“ по смисъла на член 2, точка 8 от Директива 2014/40/ЕС, трябва ли да се възприеме обективен подход към конкретния продукт, а не да се вземат предвид данните на производителя или действителната употреба на продукта от потребителите?
- 4) Трябва ли член 2, точка 8 от Директива 2014/40/ЕС да се тълкува в смисъл, че за да е предназначено за дъвчене, тютюневото изделие трябва по консистенция и твърдост да е обективно годно за дъвчене, а дъвченето на тютюневото изделие трябва да води до отделяне на съдържащите се в изделието съставки?
- 5) Трябва ли член 2, точка 8 от Директива 2014/40/ЕС да се тълкува в смисъл, че за да е предназначено „за дъвчене“, тютюневото изделие трябва да отговаря на допълнителното — необходимо, но и достатъчно — условие да се отделят повече от съставките на тютюневото изделие, когато върху него се упражнява лек, многократен натиск със зъбите или езика, отколкото когато просто се държи в устата?
- 6) Обратно, за да се приеме, че изделието е „предназначено за дъвчене“, необходимо ли е съставките му изобщо да не се отделят само при държане в устата или смучене?
- 7) Може ли годността на тютюневото изделие „за дъвчене“ по смисъла на член 2, точка 8 от Директива 2014/40/ЕС да е придадена и чрез недължаща се на преработката на тютюна форма на прием, например в целулозно пликче?

(¹) Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 2014 г., стр. 1.).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 17 юли 2017 г. —
Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs
Frankfurt am Main eV**

(Дело C-430/17)

(2017/C 347/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Ответник: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Преюдициални въпроси

- 1) При прилагането на член 8, параграф 4 от Директива 2011/83/ЕС ⁽¹⁾ от какво зависи дали съответното средство за комуникация от разстояние (в случая — рекламен проспект с талон за поръчка по пощата) предоставя ограничено пространство или време за представяне на информацията:
 - а) от това дали (абстрактно) поради естеството си средството за комуникация от разстояние предоставя ограничено пространство или време за представяне на информацията;
 - или
 - б) от това дали (конкретно) поради избраното от търговеца оформление съответното средство предлага ограничено пространство или време за представяне на информацията?
- 2) Когато е налице ограничена възможност за представяне на информацията по смисъла на член 8, параграф 4 от Директива 2011/83/ЕС, съвместимо ли е с член 8, параграф 4 и член 6, параграф 1, буква з) от Директивата информацията за правото на отказ да се сведе до информацията за наличието на право на отказ?
- 3) Въвеждат ли член 8, параграф 4 и член 6, параграф 1, буква з) от Директива 2011/83/ЕС императивно изискване винаги преди сключването на договор от разстояние, дори при ограничена възможност за представяне на информация, към средството за комуникация от разстояние да се прилага стандартният формуляр за отказ, предвиден в част Б от приложение I към Директивата?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

**Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 20 юли 2017 г. —
Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov**

(Дело C-438/17)

(2017/C 347/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesrepublik Deutschland

Отговорник: Taus Magamadov

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли преходната разпоредба на член 52, първа алинея от Директива 2013/32/ЕС ⁽¹⁾ прилагането на национална разпоредба, съгласно която в изпълнение на разширеното в сравнение с преходната разпоредба правомощие по член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС молба за международна закрила е недопустима, ако на кандидата е предоставена субсидиарна закрила в друга държава членка, доколкото при липса на национални преходни разпоредби националната разпоредба следва да се прилага и за молби, подадени преди 20 юли 2015 г.? Важи ли това включително когато в съответствие с член 49 от Регламент (ЕС) № 604/2013 за съответната молба за убежище все още изцяло се прилага Регламент (ЕО) № 343/2003?
- 2) По-специално позволява ли преходната разпоредба на член 52, първа алинея от Директива 2013/32/ЕС държавите членки да прилагат с обратна сила разширеното правомощие по член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС, в резултат на което са недопустими и молби за убежище, подадени преди влизането в сила на Директива 2013/32/ЕС и преди транспонирането на национално равнище на това разширено правомощие, по които обаче не е взето окончателно решение към момента на транспонирането?

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

Преюдициално запитване от **Verwaltungsgericht Hamburg (Германия)**, постъпило на **20 юли 2017 г.** — **British American Tobacco (Germany) GmbH/Freie und Hansestadt Hamburg**

(Дело C-439/17)

(2017/C 347/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: British American Tobacco (Germany) GmbH

Отговорник: Freie und Hansestadt Hamburg

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 7, първо изречение от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата“) да се тълкува в смисъл, че забраната за пускане на пазара на тютюневи изделия, съдържащи овкусители в която и да е от съставните им части, не се отнася за тютюневи изделия, които поради съдържащите се в съставните им части овкусители притежават характерни вкусово-ароматни качества по смисъла на определението в член 2, точка 25 от Директивата?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 7, параграф 14 от Директивата да се тълкува в смисъл, че преходната разпоредба обхваща само забраната по член 7, параграф 1, първо изречение от Директивата за пускане на пазара на тютюневи изделия с характерни вкусово-ароматни качества, или в смисъл, че обхваща и забраната по член 7, параграф 7, първо изречение от Директивата за пускане на пазара на тютюневи изделия, съдържащи овкусители в която и да е от съставните им части?

- 3) При утвърдителен отговор на първия въпрос или при отговор на втория въпрос в смисъл, че член 7, параграф 14 от Директивата обхваща и забраната по член 7, параграф 7, първо изречение за пускане на пазара на тютюневи изделия, съдържащи овкусители в която и да е от съставните им части:

как следва да се разбират формулировките „тютюневи изделия с характерни вкусово-ароматни качества“ и „дадена продуктова категория“ в член 7, параграф 14 от Директивата?

⁽¹⁾ ОВ L 127, 2014 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Италия), постъпило на 24 юли 2017 г. — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Pilato SpA

(Дело C-445/17)

(2017/C 347/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Ответник: Pilato SpA

Преюдициален въпрос

Трябва ли позиция КН 8704 от Комбинираната номенклатура да се тълкува в смисъл, че в нея трябва да се включват погребалните автомобилни превозни средства. Ако отговорът на този въпрос е отрицателен, в позиция КН 8705 или в позиция КН 8703 трябва да се класират погребалните автомобилни превозни средства?

Преюдициално запитване от tribunal de commerce de Liège (Белгия), постъпило на 27 юли 2017 г. — Zako SPRL/Sanidel SA

(Дело C-452/17)

(2017/C 347/13)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de commerce de Liège

Страни в главното производство

Ищец: Zako SPRL

Ответник: Sanidel SA

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 1, параграф 2 от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че изисква търговският представител да намира и да се свързва с клиенти или доставчици извън предприятието на принципала?
- 2) Следва ли член 1, параграф 2 от посочената по горе Директива № 86/653/ЕИО да се тълкува в смисъл, че изисква търговският представител да не изпълнява други задачи освен свързаните с договарянето на покупко-продажбите на стоки за принципала и с договарянето и сключването на тези сделки от името и за сметка на принципала?

- 3) Ако отговорът на втория въпрос е отрицателен, следва ли член 1, параграф 2 от посочената по-горе Директива № 86/653/ЕИО да се тълкува в смисъл, че той изисква търговският представител да изпълнява други задачи, различни от свързаните с договарянето на покупко-продажбите на стоки за принципала и с договарянето и сключването на тези сделки от името и за сметка на принципала, единствено като допълнителни дейности?

(¹) ОВ L 382, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 31 юли 2017 г. — Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV

(Дело C-457/17)

(2017/C 347/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Heiko Jonny Maniero

Ответник: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Преюдициални въпроси

- 1) Попада ли отпускането от регистрирано сдружение на стипендии за насърчаване на изследователски или учебни проекти в чужбина в обхвата на понятието „образование“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква ж) от Директива 2000/43/ЕО (¹)?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Представява ли изискването първият държавен изпит по специалността „Право“ да е положен в Германия — което е условие за отпускане на стипендиите, посочени в първия преюдициален въпрос — непряка дискриминация на кандидат по смисъла на член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/43/ЕО, когато кандидатът, гражданин на Съюза, наистина е завършил сходна степен на образование в държава, която не е членка на Европейския съюз — без изборът на това място на завършване на образованието да е свързан с етническия му произход — но тъй като живее в Германия и владее отлично немски език, той е имал възможност, също както местните лица, да положи първия държавен изпит по специалността „Право“, след като завърши семестриално тази специалност в Германия?

Променя ли се нещо в тази връзка от факта, че без да е свързана с дискриминиращи признаци, стипендиантската програма има за цел да даде възможност на абсолвентите по специалност „Право“ в Германия да се запознаят с чуждестранни правни системи и да придобият опит в чужбина и езикови познания чрез насърчаване на изследователски или учебни проекти в чужбина?

(¹) Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагането на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, 2000 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 31 юли 2017 г. — SGI/Ministre de l'Action et des Comptes Publics

(Дело C-459/17)

(2017/C 347/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: SGI

Отговорник: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 17 от Шеста директива за ДДС от 17 май 1977 г. ⁽¹⁾, които по същество са възпроизведени в член 168 от Директивата от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽²⁾, да се тълкуват в смисъл, че за да се откаже на данъчнозадължено лице правото от данъка върху добавената стойност, който то дължи поради извършените от самото него сделки, да приспадне данъка, посочен във фактури за стоки или услуги — за които данъчната администрация установява, че не са му били действително доставени — във всички случаи следва да се провери дали е установено, че лицето е знаело или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с данък върху добавената стойност, независимо дали изматата е извършена по инициатива на издателя на фактурата, нейния получател или трето лице?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1.).

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 31 юли 2017 г. — Valérieane SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics

(Дело C-460/17)

(2017/C 347/16)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valérieane SNC

Отговорник: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 17 от Шеста директива за ДДС от 17 май 1977 г. ⁽¹⁾, които по същество са възпроизведени в член 168 от Директивата от 28 ноември 2006 г. ⁽²⁾ относно общата система на данъка върху добавената стойност, да се тълкуват в смисъл, че за да се откаже на данъчнозадължено лице правото от данъка върху добавената стойност, който то дължи поради извършените от самото него сделки, да приспадне данъка, посочен във фактури за стоки или услуги — за които данъчната администрация установява, че не са му били действително доставени — във всички случаи следва да се провери дали е установено, че лицето е знаело или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с данък върху добавената стойност, независимо дали изматата е извършена по инициатива на издателя на фактурата, нейния получател или трето лице?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1.).

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7)

**Преюдициално запитване от Landgericht Hamburg (Германия), постъпило на 1 август 2017 г. —
Tänzer & Trasper GmbH/Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft**

(Дело C-462/17)

(2017/C 347/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgerichts Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Tänzer & Trasper GmbH

Ответник: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Преюдициален въпрос

Представяват ли съставките, изброени в точка 41 от приложение II към Регламент (ЕО) № 110/2008 ⁽¹⁾, съставки, които най-малко трябва да съдържа спиртна напитка, за да може да носи търговското наименование „ликьор на яйчна основа“ (минимална спецификация) или в точка 41 от приложение II към Регламент (ЕО) № 110/2008 се изброяват изчерпателно допустимите съставки на продукт, за който се иска да носи търговското наименование „ликьор на яйчна основа“?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етиктирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета, , ОВ L 39, стр. 16.

Преюдициално запитване от Tribunale di Trento (Италия), постъпило на 3 август 2017 г. — Chiara Motter/Provincia autonoma di Trento

(Дело C-466/17)

(2017/C 347/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Trento

Страни в главното производство

Жалбоподател: Chiara Motter

Ответник: Provincia autonoma di Trento

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли — с цел прилагане на принципа на недискриминация по клауза 4 от Рамковото споразумение — обстоятелството, че има успешно премината първоначална обективна проверка на професионалните качества чрез публичен конкурс, фактор, равносилел на условията за обучение, който националната юрисдикция трябва да вземе предвид, за да установи дали са в сходно положение работник на постоянен договор и работник на срочен договор, както и за да провери дали е налице обективна причина, която може да оправдае разлика в третирането между работник на постоянен договор и работник на срочен договор?

- 2) Допуска ли принципът на недискриминация по клауза 4 от Рамковото споразумение национална правна уредба — като член 485, алинея 1 от Законодателен декрет № 297 от 16 април 1994 г. — която предвижда, че за да се определи трудовият стаж към момента на назначаване на постоянна длъжност, прослужено време до четири години на срочен договор се взема предвид изцяло, докато прослужено време над четири години се намалява с една трета за правни цели и с две трети за икономически цели, поради липсата — при работата по срочен трудов договор — на успешно премината първоначална обективна проверка на професионалните качества чрез публичен конкурс?
- 3) Допуска ли принципът на недискриминация по клауза 4 от Рамковото споразумение национална правна уредба — като член 485, алинея 1 от Законодателен декрет № 297 от 16 април 1994 г. — която предвижда, че за да се определи трудовият стаж към момента на назначаване на постоянен договор, прослужено време до четири години на срочен договор се отчита изцяло, докато прослужено време над четири години се намалява с една трета за правни цели и с две трети за икономически цели, поради целта да се избегне проява на обратна дискриминация в ущърб на служителите на постоянна длъжност, назначени след успешно издържан публичен конкурс?

Преюдициално запитване от Giudice di pace di L'Aquila (Италия), постъпило на 7 август 2017 г. — Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia

(Дело C-472/17)

(2017/C 347/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di L'Aquila

Страни в главното производство

Заявител: Gabriele Di Girolamo

Длъжник: Ministero della Giustizia [Министерство на правосъдието]

Преюдициални въпроси

- 1) Включва ли се трудовата дейност на мировия съдия — заявител, в понятието „работник на срочен договор“ по член 1, параграф 3 и член 7 от Директива 2003/88 ⁽¹⁾ във връзка с клауза 2 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70 ⁽²⁾, и във връзка с член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли [редовият] магистрат или така нареченият магистрат „с тога“ да се счита за работник на трудов договор за неопределено време, който се намира в сходно положение с мировия съдия, работник на срочен трудов договор, за целите на прилагане на клауза 4 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, представлява ли разликата между процедурата за наемане на постоянна работа на редовите магистрати и установените в закона процедури за подбор за наемането на срочна работа на мировите съдии обективна причина по смисъла на клауза 4, точка 1 и/или точка 4 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70/ЕО, която да оправдае неприлагането — в „развиващата се съдебна практика“ на Cassazione a Sezioni unite (пленум на Касационния съд) в решение № 13721/2017 и на Consiglio di Stato (Държавния съвет) в становище № 464/2017 от 8 април 2017 г. — спрямо мировите съдии, както в случая на заявителя — работник на срочен трудов договор, на същите условия на труд, като приложимите по отношение редовите магистрати на трудов договор за неопределено време, които се намират в сходно положение, както и да оправдае неприлагането на мерките за предотвратяване и санкциониране на злоупотребата със срочни трудови договори по клауза 5 от посоченото рамково споразумение, което е част от Директива 1999/70/ЕО, и на националната правна уредба за транспонирането им, а именно член 5, алинея 4 bis от Законодателен декрет № 368/2001, при положение че не е налице основен принцип на националната правна уредба или конституционна разпоредба, които могат да легитимират както дискриминацията във връзка с условията на труд, така и абсолютната забрана за преобразуване на трудовите договори на мировите съдии в трудови договори за неопределено време, включително и с оглед на предходната национална правна уредба (член 1 от Закон № 217/1974), в която вече е било предвидено изравняването на условията на труд и стабилизирането на последващите срочни трудови правоотношения на почетните съдии?

- 4) Във всички случаи, в положение като това по главното производство, противоречи ли на член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на понятието на правото на Съюза за независим и безпристрастен съд дейността на мирови съдия, който — бидейки заинтересован от постановяването на решение по спор в ползва на заявителя, чиято трудова дейност се състои единствено в изпълнението на същите съдебни функции — може да замени компетентния по закон съд поради отказа на върховния национален съдебен орган — Cassazione a Sezioni unite (пленум на Касационния съд), да гарантира ефективната защита на претендираните права, задължавайки компетентния по закон съд да се откаже, когато бъде сезиран, от своята компетентност по признаването на претендираното право, въпреки че въпросното право — като платения отпуск по главното производство — намира своето правно основание в първичното и вторичното право на Европейския съюз при вертикална пряка приложимост на „общностните“ разпоредби спрямо държавата? В случай че Съдът установи нарушение на член 47 от Хартата, се отправя и искане да бъдат посочени вътрешните правни средства за защита, за да не се допусне нарушението на първичното право на Съюза да доведе и до абсолютна невъзможност за защита в националния правен ред на основните права, гарантирани от правото на Съюза в конкретния случай?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

⁽²⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 8 август 2017 г. — AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Дело C-475/17)

(2017/C 347/20)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподатели в касационното производство: AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS

Ответник в касационното производство: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 401 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета да се тълкува в смисъл, че с него е несъвместим национален данък, който се прилага общо и се определя пропорционално на цената, който обаче съгласно релевантната правна уредба се начислява само на етапа на продажбата на стоката или на извършването на услугата по отношение на потребител, така че крайната данъчна тежест накрая се понася от потребителя, и който накърнява функционирането на общата система на данъка върху добавената стойност и нарушава конкуренцията?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 4 август 2017 г. — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Дело C-476/17)

(2017/C 347/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Ответници: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Преюдициални въпроси

- 1) Налице ли е нарушаване на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане на неговия звукозапис, предвидено в член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾, в случаите, когато от неговия звукозапис се записват най-кратки откъси от звуци и се прехвърлят в друг звукозапис?
- 2) Представлява ли звукозапис, който включва прехвърлени от друг звукозапис най-кратки откъси от звуци, копие от този друг звукозапис по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО ⁽²⁾?
- 3) Могат ли държавите членки да предвидят разпоредба, която, подобно на разпоредбата на член 24, параграф 1 от Urheberrechtsgesetz (Закон за авторското право, наричан по-нататък „UrhG“), уточнява, че по своята същност обхватът на закрила на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане (член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО) и на разпространение (член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО) на неговия звукозапис е ограничен по такъв начин, че самостоятелно произведение, което е създадено, като свободно е използван неговият звукозапис, може да се използва без съгласието му?
- 4) Използва ли се произведение или друг закрилян обект по смисъла на член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29/ЕО за целите на цитиране, когато не може да се разпознае, че се използва чуждо произведение или чужд друг закрилян обект?
- 5) Оставят ли разпоредбите на правото на Съюза относно правото на възпроизвеждане и правото на разпространение на продуцента на звукозаписи (член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО и член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО) и относно изключенията или ограниченията на тези права (член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29/ЕО и член 10, параграф 2, първо изречение от Директива 2006/115/ЕО) свобода на преценка при транспонирането в националното право?
- 6) По какъв начин при определянето на обхвата на закрила на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане (член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО) и на разпространение (член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО) на неговия звукозапис, както и на обхвата на изключенията или ограниченията на тези права (член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29/ЕО и член 10, параграф 2, първо изречение от Директива 2006/115/ЕО) трябва да се вземат предвид основните права, закрепени в Хартата на основните права на ЕС?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

⁽²⁾ Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост (ОВ L 376, 2006 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 3, стр. 14).

Преюдициално запитване от Tribunalul Cluj (Румъния), постъпило на 9 август 2017 г. — IQ/JP

(Дело C-478/17)

(2017/C 347/22)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: IQ

Ответник: JP

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли изразът „сдилищата на държава членка, които са компетентни по съществото на делото“, съдържащ се в член 15, да се тълкува в смисъл, че той се отнася както до сдилищата, които разглеждат делото в първоинстанционно производство, така и до въззивните юрисдикции? Може ли на основание член 15 от Регламент 2201/2003 ⁽¹⁾ делото да бъде прехвърлено към съд, който е по-подходящ, ако компетентният съд, от който се иска да прехвърли делото на по-подходящ съд, е въззивна юрисдикция, докато по-подходящият съд е първоинстанционен съд?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, каква съдба следва да отреди компетентният съд, който препраща делото към по-подходящия съд, на постановеното в първоинстанционното производство решение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 9 август 2017 г. — Neculai Tarola/Minister for Social Protection

(Дело C-483/17)

(2017/C 347/23)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Жалбоподател: Neculai Tarola

Отговорник: Minister for Social Protection

Преюдициален въпрос

Когато след изтичане на първите дванадесет месеца от упражняване на правото на свободно движение гражданин на друга държава членка на ЕС пристига в приемащата държава членка и работи (не по срочен трудов договор) в продължение на две седмици, за които получава възнаграждение, и след това става принудително безработен, запазва ли този гражданин статуса си на работник за не по-малко от още шест месеца за целите на член 7, параграф 3, буква в) и член 7, параграф 1, буква а) от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾, което му дава правото да получава социални помощи или, според случая, социалноосигурителни обезщетения на същото основание, както ако беше обичайно пребиваващ гражданин на приемащата държава?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56)

Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединеното кралство), постъпило на 14 август 2017 г. — Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (с процесуален представител Euton)

(Дело C-491/17)

(2017/C 347/24)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Касатор: Hoteles Piñero Canarias, S.L.

Ответник: Keefe (с процесуален представител Eyton)

Преюдициални въпроси

- 1) Изисква ли се от член 11, параграф 3 [от Регламент № 44/2001] ⁽¹⁾ искът на увреденото лице срещу притежателя на полицата/застрахования да се отнася до материя във връзка със застраховката, тоест да поставя въпрос относно валидността или действието на полицата?
- 2) Изисква ли член 11, параграф 3 [от Регламент № 44/2001] да съществува риск от противоречиви съдебни решения, освен ако не се допусне съединяването?
- 3) Разполага ли съдът с право на преценка дали да допусне съединяване на иск, който попада в обхвата на член 11, параграф 3 [от Регламент № 44/2001]?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74 и поправка в ОВ L 10, 2014 г., стр. 32).

**Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 17 август 2017 г. —
Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln**

(Дело C-496/17)

(2017/C 347/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Deutsche Post AG

Ответник: Hauptzollamt Köln

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 24, параграф 1, втора алинея от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 ⁽¹⁾ на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза да се тълкува в смисъл, че съгласно тази разпоредба митническият орган има право да изиска от заявителя да посочи данъчните идентификационни номера, издадени от германската Bundeszentralamt für Steuern (Федерална данъчна служба) за целите на облагането с данъка върху доходите на физическите лица, както и компетентните за това облагане данъчни служби по отношение на членовете на надзорния съвет на заявителя и на неговите изпълнителни директори, началници на отдели, главни счетоводители, началници на отдели по митнически въпроси, както и лицата, които отговарят за митническите въпроси, и лицата със специални познания в митническата област?

⁽¹⁾ ОВ L 343, 2015 г., стр. 558.

Преюдициално запитване от cour administrative d'appel de Versailles (Франция), постъпило на 10 юли 2017 г. — Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Дело C-497/17)

(2017/C 347/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative d'appel de Versailles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

Ответници: Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Преюдициален въпрос

Трябва ли приложимите правила на правото на Европейския съюз, които произтичат по-специално от:

- член 13 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г.⁽¹⁾, правилата за прилагането на който са определени в Регламент (ЕО) № 889/2008 на Комисията от 5 септември 2008 г.⁽²⁾
- и Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 г.⁽³⁾,

да се тълкуват в смисъл че разрешават или забраняват издаването на европейски етикет „биологично земеделие“ за продукти от животни, които са били ритуално заклани без предварително зашеметяване, извършено при условията, определени в Регламент (ЕО) № 1099/2009?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етиктирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91 (ОВ L 189, 2007 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 от 5 септември 2008 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етиктирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етиктирането и контрола (ОВ L 250, 2008 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година относно защитата на животните по време на умъртвяване (ОВ L 303, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 18 август 2017 г. — C&D Foods Acquisition ApS/Skatteministeriet

(Дело C-502/17)

(2017/C 347/27)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: C&D Foods Acquisition ApS

Ответник: Skatteministeriet

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 168 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези в главното производство холдингово дружество има право на пълно приспадане на платения ДДС по получени доставки, свързани с анализ на финансово-стопанската дейност, извършен преди планирана, но неосъществена продажба на дялове на дъщерно дружество, на което холдинговото дружество предоставя управленски и информационни услуги, подлежащи на облагане с ДДС?
- 2) Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че цената на облагаемите управленски и информационни услуги, които холдинговото дружество доставя за целите на икономическата си дейност, е фиксирана по размер и съответства на разходите на това дружество за заплати на неговите служители плюс „надбавка“ от 10 %?
- 3) Независимо от отговора на предходните въпроси, съществува ли право на приспадане, в случай че разглежданите в главното производство разходи за консултации се квалифицират като общи разходи, и ако това е така, при какви условия?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31).

Жалба, подадена на 21 август 2017 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-503/17)

(2017/C 347/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Tomat, J. Tomkin)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

- да се установи, че като е разрешило използване на маркирани горива за зареждане на частни плавателни съдове за развлечение, Обединеното кралство е нарушило задълженията си по Директива 95/60/ЕО ⁽¹⁾,
- да се осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Комисията счита, че разрешаването на продажбата на маркирано гориво за задвижване на частни плавателни съдове за развлечение е принципно несъвместимо с Директива 95/60/ЕО („Директивата относно фискалното маркиране“). Задължението за маркиране на горивата, за които е платен акциз с намалена ставка, има за цел по-специално да гарантира, че тези горива лесно могат да бъдат разграничени от горивата, за които е платен акциз с пълна ставка. В резултат на националната мярка обаче, когато маркираното гориво се намира в резервоар на частен плавателен съд за развлечение, който е бил зареден в Обединеното кралство, маркирането не позволява да се определи дали за използваното гориво е платен акциз с пълна или с намалена ставка.

⁽¹⁾ Директива 95/60/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 година относно фискалното маркиране на газол и керосин (ОВ L 291, 1995 г., стр. 46; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 11).

Жалба, подадена на 21 август 2017 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-504/17)

(2017/C 347/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Европейска комисия (представители: F. Tomat, J. Tomkin)

Ответник: Ирландия

Искания на жалбоподателя

- да се установи, че като не е гарантирала прилагането на минималните нива на облагане на моторните горива, предвидени в Директива 2003/96/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, Ирландия не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 7 от тази директива,
- да се установи, че като е разрешила използването на маркирано гориво за целите на задвижването на частни плавателни съдове за развлечение, дори когато за такова гориво не е приложено каквото и да било освобождаване или намаляване на ставката на акциза, Ирландия не е изпълнила задълженията си по Директива 95/60/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 27 ноември 1995 година относно фискалното маркиране на газьол и керосин,
- да се осъди Ирландия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Комисията счита, че системата, по която Ирландия налага и събира акцизи върху горивото, използвано за задвижване на частни плавателни съдове за развлечение, е несъвместимо със задълженията ѝ по Директива 2003/96/ЕО („Директивата за данъчно облагане на електроенергията“) и по Директива 95/60/ЕО („Директивата относно фискалното маркиране“).

Що се отнася до плащането на акцизите, очевидно само много малка част от собствениците на плавателни съдове действително подават декларации за плащане на акциз с пълна ставка. Освен това Комисията счита, че разрешаването на продажбата на маркирани горива за употреба, за които се дължи акциз с пълна ставка, принципно е несъвместимо с Директивата относно фискалното маркиране. Задължението за маркиране на горивото, за което се дължи акциз с намалена ставка, има за цел по-специално да гарантира, че тези горива лесно могат да бъдат разграничени от горивото, за което е платен акциз с пълна ставка. В резултат на националната мярка обаче, когато маркираното гориво се намира в резервоар на частен плавателен съд за развлечение, който е бил зареден в Ирландия, маркирането не позволява да се определи дали за използваното гориво е платен акциз с пълна или с намалена ставка.

⁽¹⁾ ОВ L 283, 2003 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98.

⁽²⁾ ОВ L 291, 1995 г., стр. 46; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 11.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 21 август 2017 г. — Google Inc./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

(Дело C-507/17)

(2017/C 347/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Google Inc.

Ответник: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Други страни: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press и др., Article 19 и др., Internet Freedom Foundation и др., Défenseur des droits

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли „правото на премахване от резултатите при търсене“, изведено от Съда на Европейския съюз в неговото решение от 13 май 2014 г.⁽¹⁾ на основание на разпоредбите на член 12, буква б) и член 14, буква а) от Директивата от 24 октомври 1995 г.,⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че когато лицето, което управлява интернет търсачка, уважава искане за премахване от резултатите при търсене, е длъжно да извърши това премахване за всички имена на домейни на своята интернет търсачка, така че спорните връзки да не се показват повече, независимо откъде се извършва търсенето по името на подалото искането лице, дори ако търсенето се извършва извън териториалния обхват на Директивата от 24 октомври 1995 г.?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли „правото на премахване от резултатите при търсене“, изведено от Съда на Европейския съюз в посоченото по-горе негово решение, да се тълкува в смисъл, че когато лицето, което управлява интернет търсачка, уважава искане за премахване от резултатите при търсене, е длъжно да заличи единствено спорните връзки от показаните резултати при търсене, извършено по името на подалото искането лице, в името на домейна, съответстващ на държавата, в която се счита, че е направено искането, или, по-общо, в имената на домейн на интернет търсачката, съответстващи на националните ѝ разширения за всички държави — членки на Европейския съюз?
- 3) Освен това, в допълнение към посоченото в точка 2 задължение, трябва ли „правото на премахване от резултатите при търсене“, изведено от Съда на Европейския съюз в посоченото по-горе негово решение, да се тълкува в смисъл, че когато лицето, което управлява интернет търсачка, уважава искане за премахване от резултатите при търсене, е длъжно да заличи — чрез т. нар. техника „блокиране на географски принцип“, от IP адрес, за който се смята, че се намира в държавата, в която пребивава лицето с „право на премахване от резултатите при търсене“ — спорните резултати от търсенията, извършени по неговото име, или дори, по-общо, от IP адрес, за който се счита, че се намира в една от държавите членки, за които се прилага Директивата от 24 октомври 1995 г., при това независимо от името на домейна, използван от извършващия търсенето интернет потребител?

⁽¹⁾ Решение от 13 май 2014 г., Google Spain и Google, C-131/12, EU:C:2014:317.

⁽²⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

**Преюдициално запитване от Cour d'appel de Liège (Белгия), постъпило на 23 август 2017 г. —
Ministère public/Marin-Simion Sut**

(Дело C-514/17)

(2017/C 347/31)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Liège

Страни в главното производство

Молител: Ministère public

Искано лице: Marin-Simion Sut

Преюдициален въпрос

Може ли член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не е приложим за деяния, за които съд на издаваща държава е наложил наказание лишаване от свобода, когато за същите деяния на територията на изпълняващата държава се предвижда само наказание глоба, поради което вътрешното ѝ право не допуска наказанието лишаване от свобода да се изпълни в нея и това е в ущърб на социалната реинтеграция на осъденото лице и на неговите семейни, социални, икономически и други връзки?

(¹) Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

Иск, предявен на 4 септември 2017 г. — Европейска комисия/Италианска република**(Дело C-526/17)****(2017/C 347/32)***Език на производството: италиански***Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като е продължила до 31 декември 2046 г. срокът на концесията за строителство на автомагистрала А 12 Чивитавекия-Ливорно без да публикува каквото и да било обявление за поръчка, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 58 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282), изменена,
- да се осъди Италианска република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията счита, че продължаването до 31 декември 2046 г. на концесията за строителство на автомагистрала А 12 Чивитавекия-Ливорно представлява изменение на съществено условие на концесията. След като концесията се изменя съществено, посоченото продължаване е равносилно на предоставянето на нова концесия за строителство и като такова трябва да бъде оповестено чрез публикуване на обявление за обществена поръчка. При положение че, напротив, не е публикувано такова обявление, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 58 от Директива 2004/18/ЕО.

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — Yanukovych/Съвет

(Дело T-347/14 INTP) ⁽¹⁾

(Производство — Тълкуване на определение)

(2017/C 347/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Olga Stanislavivna Yanukovych, в качеството на наследник на Viktor Viktorovych Yanukovych (Киев, Украйна) (представител: T. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и P. Mahnič Bruni)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: първоначално S. Bartelt и D. Gauci, впоследствие E. Paasivirta и J. Norris-Usher)

Предмет

Молба за тълкуване на определението от 12 юли 2016 г., Yanukovych/Съвет (T-347/14, EU:T:2016:433)

Диспозитив

- 1) Що се отнася до направеното в жалбата искане за отмяна, точка 3 от диспозитива на определението от 12 юли 2016 г., Yanukovych/Съвет (T-347/14) трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща както съдебните разноси, направени от г-н Viktor Viktorovych Yanukovych, така и тези на г-жа Olga Stanislavivna Yanukovych в качеството на наследник на г-н Viktorovych Yanukovych.
- 2) Г-жа Stanislavivna Yanukovych, в качеството на наследник на г-н Viktorovych Yanukovych, от една страна, и Съветът на Европейския съюз, от друга страна, понасят направените от тях съдебни разноси по производството за тълкуване.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноси.
- 4) Оригиналът на настоящото определение се прилага към оригинала на тълкуваното определение и в полето на последния се прави отбелязване за настоящото определение.

⁽¹⁾ ОВ C 253, 4.8.2014 г.

Жалба, подадена на 4 юли 2017 г. — Arca Capital Bohemia/Комисия

(Дело T-440/17)

(2017/C 347/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Arca Capital Bohemia a.s. (Прага, Чешка република) (представител: M. Nedelka, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение COMP/D3/PB/2017/026659 на Комисията от 15 март 2017 г., с което съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 се отказва достъп до документи по дело COMP/SA.17006 — C 27/04 (ex CZ 49/03) — Agrobanka Praha a.s. и GE Capital Bank a.s,

- да отмени Решение C(2017) 3130 окончателен на Комисията от 4 май 2017 г., с което се потвърждава Решение COMP/D3/PB/2017/026659 от 15 март 2017 г.,
- да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и тези, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: неправилно прилагане на изключенията, предвидени в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001
 - В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът е приложил неправилно релевантната съдебна практика, която според него не е приложима за случаи, в които административното производство е приключило. Също така по делата относно държавни помощи има много силен обществен интерес от получаване на възможно най-много информация, за да бъдат контролирани държавните органи, и изведените от търговски интереси доводи трябва да бъдат анализирани по-различно отколкото по делата относно сливания или картели.
2. Второ основание: наличие на по-висш обществен интерес, диктуващ оповестяването
 - В това отношение жалбоподателят излага доводи във връзка с причините за приватизиране на въпросната банка и стабилността на банковия сектор в Чехия.

Жалба, подадена на 4 юли 2017 г. — Arca Capital Bohemia/Комисия

(Дело T-441/17)

(2017/C 347/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Arca Capital Bohemia a.s. (Прага, Чешка република) (представител: M. Nedelka, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 на Комисията от 13 март 2017 г., с което съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 частично се отказва достъп до документи по дело COMP/SA. 25076 (2011/NN) — Privatisation of Rental Housing — Karbon Invest,
- да отмени Решение C(2017) 3129 окончателен на Комисията от 4 май 2017 г., с което се потвърждава Решение COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 на Комисията от 13 март 2017 г.,
- да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и тези, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: неправилно прилагане на изключенията, предвидени в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001
 - В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът е приложил неправилно релевантната съдебна практика, която според него не е приложима за случаи, в които административното производство е приключило. Също така по делата относно държавни помощи има много силен обществен интерес от получаване на възможно най-много информация, за да бъдат контролирани държавните органи, и изведените от търговски интереси доводи трябва да бъдат анализирани по-различно отколкото по делата относно сливания или картели.

2. Второ основание: наличие на по-висш обществен интерес, диктуващ оповестяването

- В това отношение жалбоподателят излага доводи в смисъл, че въпросната приватизация има изключително отрицателно социално въздействие, и се позовава на ширещите се съмнения за нередовности, допуснати от държавните органи в хода на процедурата.

Жалба, подадена на 18 юли 2017 г. — Bowles/ЕЦБ

(Дело T-447/17)

(2017/C 347/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Carlos Bowles (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;
- вследствие на което:
 - да отмени решението от 31 януари 2017 г. и съобщението от 1 февруари 2017 г., с което персоналът е уведомен за назначаване на г-н [X] на длъжността съветник на председателя и координатор на Съвета към Изпълнителния съвет, да отмени решението жалбоподателят да не бъде назначен на тази длъжност и да отмени решението, с което му е отказана възможността да се кандидатира за нея;
 - да отмени решението за отхвърляне на специалната жалба, прието на 16 май 2017 г. и получено на 23 май 2017 г.;
 - да разпреди поправяне на имуществените вреди на жалбоподателя, представляващи загуба на възможност да бъде назначен на длъжността съветник на председателя и координатор на Съвета към Изпълнителния съвет;
 - да разпреди поправяне на неимуществените вреди на жалбоподателя, оценени ex aequo et bono символично на 1 евро;
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е за нарушение на принципа на публичност, прозрачност, равно третиране и недопускане на дискриминация, както и на член 20.2 от Правилника за персонала, член 8, буква а) от Условията за работа и член 1a1.1 от Правилата за работа на персонала на ЕЦБ, членове 2 и 3 от ДЕС и членове 20 и 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз. В това отношение жалбоподателката счита, че не ѝ е била дадена възможност да подаде кандидатурата си за съветник на председателя и координатор на Съвета към Изпълнителния съвет, макар г-н [X] да е била дадена такава възможност. на правото на кариерно развитие и на повишение, както и на принципа на правната сигурност.
2. Второто основание е за нарушение на член 1a.7 от Правилата за работа на персонала на ЕЦБ, тъй като на това правно основание кандидатът можело да бъде назначен само на длъжността съветник на член на Изпълнителния съвет, но не и на длъжността съветник на председателя и координатор на Съвета към Изпълнителния съвет, която добавя съответните отговорности на по-високо ниво от това на съветника.
3. Третото основание е за липса на консултация с Комитета по персонала относно създаването на нова длъжност и промяната на нивото на длъжността координатор, което било извършено в нарушение на членове 48 и 49 от Условията за работа и на Меморандума за разбирателство.

4. Четвъртото основание е за нарушение на принципа на добра администрация поради липсата на дължостна характеристика за поста на съветник на председателя и координатор на Съвета към Изпълнителния съвет.

Иск, предявен на 20 юли 2017 г. — TL/ЕНОЗД

(Дело T-452/17)

(2017/C 347/37)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: TL (представители: T. Léonard и M. Cock, avocats)

Ответник: Европейски надзорен орган по защита на данните

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да констатира, че като отхвърля административната жалба с мотив, че тя представлявала искане за преразглеждане и като не отговаря на доводите на оплакващата се страна, решението на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) от 16 май 2017 г., с което се отхвърля искането за анонимизиране на решението [поверително] ⁽¹⁾ и на интернет страници, съдържащи лични данни, нарушава:
- член 46, буква а) от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142) и членове 33 и 34, параграф 1 от Решение 2013/504/ЕС на Европейския надзорен орган по защита на данните от 17 декември 2012 година за приемане на процедурен правилник (ОВ L 273, 2013 г., стр. 41), прието в изпълнение на посочения член 46, буква а), който възлага на ЕНОЗД функцията да разглежда жалбите и да информира засегнатото лице за резултатите от своето разглеждане;
- член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който налага на институциите и органите на Съюза общо задължение за мотивиране;
- да констатира, че като счита, че ЕНОЗД не е компетентен да разгледа жалбата на ищеца, обжалваното решение нарушава член 46, буква в) от Регламент (ЕО) № 45/2001, във връзка с член 8, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

съответно:

- да обяви обжалваното решение за нищожно;
- да осъди ЕНОЗД да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска ищецът излага две основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на отговор на ЕНОЗД по административната жалба на ищеца до него. Като отхвърля административната жалба с мотива, че тя представлявала искане за преразглеждане и като не отговаря на доводите, изтъкнати от ищеца в подкрепа на искането му за анонимизиране, обжалваното решение нарушавало член 46, буква а) от Регламент (ЕО) № 45/2001, който възлага на ЕНОЗД функцията да разглежда жалбите и да информира засегнатото лице за резултатите от своето разглеждане, както и член 33 и член 34, параграф 1 от горепосоченото Решение 2013/504/ЕС на Европейския надзорен орган по защита на данните от 17 декември 2012 година за приемане на процедурен правилник, прието в изпълнение на член 46, буква а), по силата на които ЕНОЗД разглежда жалбите и уведомява жалбоподателя възможно най-скоро за резултата от подадената жалба и предприетото действие. Според ищеца ЕНОЗД не е разгледал жалбата, при положение, че той е квалифицирал същата като искане за преразглеждане. Освен това, обжалваното решение нарушавало член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който налага на институциите и органите на Съюза общо задължение за мотивиране.

2. Второто основание е изведено от нарушението на член 46, буква в) от Регламент (ЕО) № 45/2001 във връзка с член 8, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото ЕНОЗД приел погрешно, че не е компетентен да разгледа жалбата на ищеца.

⁽¹⁾ Заличени поверителни данни.

Жалба, подадена на 20 юли 2017 г. — TV/Съвет

(Дело T-453/17)

(2017/C 347/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: TV (представители: L. Levi и A. Blot, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

вследствие на това,

— да отмени решението от 19 август 2016 г. относно уволнението на жалбоподателя в края на неговия изпитателен период, тоест на 1 септември 2016 г.;

— да отмени решението на органа по назначаване от 11 април 2017 г., с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя от 4 ноември 2016 г.;

— да отпусне на жалбоподателя сумата от 20 000 EUR за претърпените неимуществени вреди;

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране.
2. Второ основание, изведено от незаконосъобразността на обжалваното решение, доколкото то потвърждава заключението от становището на Комитета по атестиране (CORAP), който е заменил оценката на атестиращите със собствената си оценка.
3. Трето основание, изведено от явните грешки при прилагане на правото и фактически грешки, опорочаващи мотивите, на които се основава докладът за срока за изпитване.
4. Четвърто основание, изведено от липсата на нормални условия през периода на изпитване.
5. Пето основание, изведено от нарушението на задължението за полагане на грижа и на принципа на добра администрация.

Освен това жалбоподателят счита, че изложените нарушения в основанията за отмяна представляват до голяма степен грешки, допуснати от ответника. Поради това той търси и обезщетение за неимуществените вреди, които твърди, че са възникнали от оспорваните решения.

Жалба, подадена на 21 юли 2017 г. — Shindler и др./Съвет**(Дело T-458/17)**

(2017/C 347/39)

Език на производството: френски

Страни**Жалбоподатели:** Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Италия) и 12 други жалбоподатели (представител: J. Fouchet, avocat)**Ответник:** Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателите**

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС, Евратом), ХТ 21016/17, заедно с приложението към това решение ХТ 21016/17, ADD 1 REV 2, приети на 22 май 2017 г. от Съвета на Европейския съюз, за разрешаване на започването на преговори с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно споразумение, с което да се определят редът и условията за оттеглянето му от Европейския съюз;
- съответно,
 - да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати всички съдебни разходи, включително разходите за адвокат в размер 5 000 EUR;
 - с възможност за промяна и при условие по-конкретно, че SCP CORNILLE-POUYANNE, адвокатска колегия на град Бордо, представи всички надлежни становища на заседанието, насрочено от Общия съд на Европейския съюз.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първо основание, изведено от външната незаконосъобразност на Решение (ЕС, Евратом), ХТ 21016/17, заедно с приложението към това решение ХТ 21016/17, ADD 1 REV 2, приети на 22 май 2017 г. от Съвета на Европейския съюз за разрешаване на започването на преговори с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно споразумение, с което да се определят редът и условията за оттеглянето му от Европейския съюз (наричано по-нататък „обжалваното решение“). Това основание се разделя на две части:
 - Първа част, изведена от нарушението на Договора Евратом, доколкото обжалваното решение и приложението към него предвиждали автоматичното оттегляне на Обединеното кралство от Европейската общност за атомна енергия заедно с оттеглянето от Съюза, без за това да се провеждат процедура за оттегляне и отделни преговори.
 - Втора част, изведена от нарушението на разпределението на компетентност между Съюза и държавите членки, доколкото обжалваното решение и приложението към него предоставяли на Съюза изключителна хоризонтална компетентност за започване на преговорите по споразумението за оттегляне на Обединеното кралство и изключвали възможността това споразумение да бъде смесено, поради което не е предвидена никаква ратификация на окончателното споразумение от страна на държавите членки.
2. Второ основание, изведено от вътрешната незаконосъобразност на обжалваното решение и което се състои от три части:
 - Първа част, изведена от нарушението на принципа на равенство, доколкото с приемането на обжалваното решение и на приложението към него ответникът допуснал процедура за оттегляне, започната без на живеещите в чужбина европейски граждани да се даде възможност да вземат становище по евентуалната загуба на тяхното европейско гражданство. По този начин били нарушени правото на изслушване и правото на изразяване на тяхното становище с гласуване по повод на избори от европейски мащаб. При това положение с обжалваното решение се потвърждавало наличието на втора класа граждани, лишени от тяхното право на гласуване, поради това, че са упражнили свободата си на движение, и в резултат това решение нарушило принципа на равно третиране на гражданите. Жалбоподателите считат, че между европейските граждани е допусната дискриминация, основана на тяхното място на пребиваване.

- Втора част, изведена от нарушението на член 203 ДФЕС, доколкото обжалваното решение предвижда оттеглянето на британските отвъдморски страни и територии (ОСТ), без жителите на ОСТ да са имали възможност да гласуват за оттеглянето от предвидения в европейските договори режим на асоцииране, без в него да се има предвид отнасящата се до тези граждани специална процедура по член 203 ДФЕС, поради което с обжалваното решение била нарушена свободата на установяване по член 199 ДФЕС.
- Трета част, изведена от нарушението на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания, доколкото жалбоподателят счита, че започването на преговори с несигурен изход по споразумението за оттегляне ще има важно отражение върху правилата, уреждащи правата, които последните черпят от европейското гражданство, въпреки че те са си изградили личен и семеен живот в друга държава членка поради това, че са се ползвали от свободата си на движение. Следователно обжалваното решение и приложението към него не спазвали изискванията за предвидимост на правната норма, наложени от принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания, и освен това нарушавали зачитането на личния и семеен живот.

Жалба, подадена на 25 юли 2017 г. — TN/ENISA

(Дело T-461/17)

(2017/C 347/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: TN (представители: L. Levi и A. Blot, lawyers)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за мрежова и информационна сигурност (ENISA)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 25 ноември 2016 г. на ENISA, с което се оттегля предложението ѝ за наемане на работа, въз основа на което жалбоподателят е бил назначен на длъжността началник на отдела за корпоративни услуги и отношения със заинтересованите страни,
- да отмени решението от 20 април 2017 г. на ENISA, с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя,
- да присъди на жалбоподателя обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди,
- да осъди ENISA да заплати всички разноски в производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е нарушение от страна на ответника на договорните му задължения спрямо жалбоподателя.
 - Жалбоподателят твърди, че предложението не е можело да бъде оттеглено, тъй като договорът е бил вече сключен и оспорва доводите на ответника в обратния смисъл.
2. Второто основание е ненадлежно третиране на личните данни на жалбоподателя и нарушение на член 12 от Условиата за работа на другите служители на Европейския съюз, на задължението за грижа и на правото на добра администрация.
3. Третото основание е нарушение на правото на изслушване.
 - Жалбоподателят не е бил изслушан преди постановяването на обжалваното решение за оттегляне на предложението за наемане на работа.

Жалба, подадена на 25 юли 2017 г. — ТО/ЕАОС**(Дело T-462/17)**

(2017/С 347/41)

Език на производството: *френски***Страни**

Жалбоподател: ТО (представител: N. Lhoëst, avocat)

Ответник: Европейската агенция за околна среда

Искания на жалбоподателката

Жалбоподателката иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската агенция за околна среда (ЕАОС) от 22 септември 2016 г., с което се прекратява правоотношението на жалбоподателката като договорно нает служител;
- да отмени решението на ЕАОС от 20 април 2017 г., с което се отхвърля жалбата, подадена по административен ред от жалбоподателката на 21 декември 2016 г.;
- да осъди ЕАОС да заплати на жалбоподателката обезщетение, изчислено въз основа на загубата на заплата за 4 години, като се приспаднат обезщетенията за безработица, получени през този период;
- да осъди ЕАОС да заплати на жалбоподателката сума от 3 500 евро като обезщетение на разходите, свързани с предсрочното прекратяване на нейния договор за наем в Копенхаген, която сума при необходимост може да бъде увеличена;
- да отмени фиша за заплата на жалбоподателката за месец септември 2016 г., по-специално тъй като в него липсва заплата за 22 септември 2016 г.;
- да осъди ЕАОС да заплати на жалбоподателката обезщетение от 50 000 евро за неимуществената вреда, произтичаща от решението за уволнение от 22 септември 2016 г.;
- да осъди ЕАОС да заплати на жалбоподателката обезщетение от 5 000 евро за неимуществената вреда, произтичаща от нарушението от ЕАОС на член 26 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз;
- да осъди ЕАОС да заплати на жалбоподателката обезщетение от 10 000 евро за неимуществената вреда, произтичаща от психологическия натиск, оказан върху нея от ЕАОС по време на нейната неработоспособност;
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да осъди ЕАОС да заплати на жалбоподателката едномесечно предизвестие и обезщетение в размер на една трета от нейната основна заплата за всеки пълен месец от изпитателния срок в съответствие с разпоредбите на член 84 от Условията за работа на другите служители;
- да осъди ЕАОС да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателката излага осем основания.

1. Първото основание е за неприложимост на член 48, буква б) от Условията за работа на другите служители.
2. Второто основание е за нарушение на член 48, буква б) и член 16, параграф 2 от Условията за работа на другите служители.
3. Третото основание е възражение за незаконосъобразност поради дискриминация, що се отнася до член 48, буква б) от Условията за работа на другите служители.
4. Четвъртото основание е за нарушение на член 26 от Правилника и нарушение на правото на защита.
5. Петото основание е за нарушение на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142) и на член 8 от Харта на основните права на Европейския съюз.
6. Шестото основание е за нарушение на член 84 от Условията за работа на другите служители, на член 41 Харта на основните права на Европейския съюз и на задължението за полагане на грижа.

7. Седмото основание е за явна грешка в преценката.

8. Осмото основание е за злоупотреба с власт.

Жалба, подадена на 26 юли 2017 г. — Barata/Парламент

(Дело T-467/17)

(2017/C 347/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Carlos Manuel Henriques Barata (Лисабон, Португалия) (представители: G. Pandey, D. Rovetta и V. Villante, lawyers)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени посочените по-долу решения и актове, като обяви преди това в случай на необходимост за незаконосъобразно и неприложимо Обявление за конкурс EP/CAST/S/16/2016 ⁽¹⁾ по силата на член 277 от ДФЕС:
- решението от 26 октомври 2016 г. на директора за административно управление на правата на служителите да не включва г-н Barata в проекта за списък на кандидатите за договорно наети служители във функционална група I като шофьор в процедурата за сключване на договор CAST 2016/2017,
- решението, съдържащо се в електронно писмо от 28 ноември 2016 г. на ГД „Инфраструктура и логистика“ на Парламента за препотвърждаване на горепосоченото решение г-н Barata да не бъде включен в проекта за списък на кандидатите за договорно наети служители във функционална група I като шофьор в процедурата за сключване на договор CAST 2016/2017,
- решението от 25 април 2017 г. на Генералния секретариат на Европейския парламент, подписано от г-н Klaus Welle, връчено на г-н Barata чрез препоръчана поща, с което се отхвърля жалбата му по член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, подадена на 9 януари 2017 г.,
- да осъди Европейския парламент да поеме разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири основания, като твърди нарушение на член 25 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на член 296 ДФЕС, произтичащи от явна грешка в преценката относно теоретичната подготовка на жалбоподателя и явна грешка в оценката на фактите, при която е прието, че удостоверението за въпросника, за който се твърди, че отговаря на представения от жалбоподателя документ по време на конкурса, е неистинско. Явната грешка е допусната в резултат от липсата на контрол от Парламента относно надлежното изпълнение от страна на подизпълнителя на възложеното му оценяване на заявленията в процедурата по подбор CAST 2016. Това само по себе си произвело неблагоприятно въздействие върху задълженията за посочване на достатъчно мотиви на жалбоподателя.

Жалбоподателят се позовава също така на нарушение на принципа на ефективна съдебна защита, с което се отрича правото му на защита и правото да правна бъде изслушан, което представлявало нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и изтъква незаконосъобразност и неприложимост на Обявление за конкурс EP/CAST/S/16/2016.

Жалбоподателят изтъква също, че Парламентът е действал *ultra vires* като е делегирал процедурата по подбор на Ecole de Maîtrise Automobile (наричано по-нататък „подизпълнителят“), което не е било обвързано от Правилника за длъжностните лица на Европейския институт и от вътрешните кодекси за поведение на институциите на Европейския съюз. Според жалбоподателя това представлява нарушение на обявлението за конкурса и на член 30 от Правилника за длъжностните лица във връзка с приложение III към Правилника за длъжностните лица, подсилено от твърдението за горепосоченото нарушение на задължението за разумна и добра администрация.

Жалбоподателят по-нататък се позовава на нарушение на член 1 от Правилника за длъжностните лица, на принципа на недискриминация и на принципа на пропорционалност по отношение на провеждането на конкурса от Парламента и/или неговия подизпълнител и във връзка с ограничаването на избора на втори език за кандидатите, участващи въз основа на тази покана за изразяване на интерес.

Най-сетне жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на принципа на равните възможности, както и на член 296, параграф 2 от ДФЕС и на член 25 от Правилника за длъжностните лица — по отношение на неизпълнението от страна на Европейския парламент и на подизпълнителя на задължението да изложат мотиви за решенията си, подсилено от липсата на контрол над последния. Жалбоподателят твърди, че това представлява нарушение на Обявлението за конкурс EP/CAST/S/16/2016, на принципа на разумна и добра администрация и на оправданите правни очаквания на жалбоподателя и на принципа на равнопоставеност.

⁽¹⁾ Покана за изразяване на интерес — Договорно наети служители — Функционална група I — Шофьори (м/ж) EP/CAST/S/16/2016 (ОВ C131 A, 2016 г., стр. 1)

Жалба, подадена на 31 юли 2017 г. — Haswani/Съвет

(Дело T-477/17)

(2017/C 347/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: George Haswani (Yabroud, Сирия) (представител: G. Karouni, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/840 на Съвета от 27 май 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия;
- да отмени Решение (ОВППС) 2017/917 на Съвета от 29 май 2017 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/907 на Съвета от 29 май 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия;
- да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2017/1245 на Съвета от 10 юли 2017 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1241 на Съвета от 10 юли 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия;
- съответно,
 - да разпoredи заличаването на името на г-н George Haswani от приложенията към горепосочените актове;
 - да осъди Съветът да заплати сумата от 100 000 EUR като обезщетение за неимуществените вреди на жалбоподателя;
 - да осъди Съветът да понесе направените от него съдебни разходи, както и тези на жалбоподателя, които същият си запазва правото да докаже в хода на производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на задължението за мотивиране, произтичащо от член 296, втора алинея ДФЕС. Жалбоподателят упреква Съвета на Европейския съюз, че се е задоволил с неясни и общи съображения, без да посочи ясно и конкретно причините, поради които счита, при изпълнението на неговото дискреционно право на преценка, че спрямо жалбоподателя трябва да се наложат разглежданите ограничителни мерки. Така не е било посочено нито едно конкретно и обективно действие, в което да се упрекне жалбоподателят и което би могло да оправдае разглежданите мерки.

2. Второто основание е изведено от изискването за пропорционалност при засягането на основните права. Жалбоподателят счита, че спорните мерки трябва да се обявят за невалидни, доколкото те са несъразмерни с оглед на обявената цел и представляват несъразмерна намеса в свободата на стопанска инициатива и в правото на собственост, прогласени съответно в членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Несъразмерността произтича от това, че мерките визират всяка влиятелна икономическа дейност без друг критерий.
3. Третото основание е изведено от явна грешка в преценката и от липсата на доказателство, доколкото Съветът е приел в последователните си мотиви в подкрепа на ограничителните мерки елементи, за които явно липсвала фактическа база, тъй като за изтъкнатите факти няма никакви сериозни основания.
4. Четвъртото основание е свързано с искането за обезщетение, доколкото приписването на някои недоказани тежки деяния излага жалбоподателя и неговото семейство на опасност, което обяснява значимостта на понесената вреда, стояща в основата на искането му за обезщетение.

Жалба, подадена на 2 август 2017 г. — РО/ЕСВД

(Дело T-479/17)

(2017/C 347/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: РО (представители: N. de Montigny и J.-N. Louis, avocats)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени:

— справката от 10 ноември 2016 г., предоставена му от службата за човешки ресурси на ЕСВД, както евентуално и изпратеното му от същата служба на 24 октомври 2016 г. електронно съобщение, за да го уведоми, че няма право на възстановяване на разноските за образование за двете му деца над максималния размер по член 15 от приложение X към Правилника за длъжностните лица, тъй като е назначен по т.нар. „процедура за мобилност“, и

— доколкото е необходимо, изричния отказ на жалбата му по административен ред,

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е възражение за незаконосъобразност, тъй като справката от 10 ноември 2016 г. (наричана по-нататък „обжалваното индивидуално решение“), докладните записки от 15 април 2016 г. и от 22 септември 2016 г., на които последното се позовавало, както и Насоките нарушавали Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът за длъжностните лица“) и приложение X към него.
2. Второто основание е възражение за незаконосъобразност, тъй като споменатите докладни записки, на които обжалваното индивидуално решение се позовавало, нарушавали Насоките.
3. Третото основание е възражение за незаконосъобразност на обжалваното индивидуално решение, тъй като:
 - нарушавало принципите на предвидливост, на оправдани правни очаквания, на правна сигурност и на добра администрация, както и черпените от тях права,
 - нарушавало правото на семейство и правото на образование,

- нарушавало принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация и
- не балансирало интересите и не отговаряло на принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 7 август 2017 г. — SFP Asset Management и др./ЕСП

(Дело T-502/17)

(2017/C 347/45)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: SFP Asset Management, S.A. (Женева, Швейцария), Twenty First Trade Inc. (Панама, Панама), Merlos Infor, S.L. (Бадалона, Испания) (представител: J. Gálvez Pascual, abogado)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да се обяви нарушението на европейското право от ЕСП с приемането на Решение SRB/EES/2017/08 от изпълнителната му сесия от 7 юни 2017 г., с което е приета процедурата за реструктуриране по отношение на финансовата институция Banco Popular Español, S.A.;
- вследствие на това да отмени този акт, както и последващите актове за изпълнение, които ЕСП е приел, с действие *ex tunc*.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изтъкнатите по дела T-478/17, Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno и SFL/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, García Suárez и др./Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, Fidesban и др./Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Ruiz Sacristán и Arias Mosquera/Комисия и ЕСП

(Дело T-503/17)

(2017/C 347/46)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Jaime Ruiz Sacristán (Cuauhtémoc, Мексико), José María Arias Mosquera (Мадрид, Испания) (представители: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín и B. Fernández García, abogados)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд да отмени следните актове:

- Решение (SRB/EES/2017/08) на Единния съвет за реструктуриране от изпълнителната му сесия от 7 юни 2017 г., с което е одобрена процедурата за реструктуриране по отношение на институцията Banco Popular Español, S.A.;
- Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 г. за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изтъкнатите по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno и SFL*/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez и др.*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban и др.*/Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, *Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Estévez Puerto и др./Комисия и ЕСП

(Дело T-504/17)

(2017/C 347/47)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподатели: José Ramón Estévez Puerto (Jerez de la Frontera, Испания) и други 14 жалбоподатели (представители: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín и B. Fernández García, abogados)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд да отмени:

- Решение (SRB/EES/2017/08) на Единния съвет за реструктуриране от изпълнителната му сесия от 7 юни 2017 г., с което е одобрена процедурата за реструктуриране по отношение на институцията Banco Popular Español, S.A;
- Решение (EC) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 г. за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изтъкнатите по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno и SFL*/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez и др.*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban и др.*/Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, *Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Inverni и др./Комисия и ЕСП

(Дело T-505/17)

(2017/C 347/48)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподатели: Inverni, SL (Мадрид, Испания), Inverindesa, SL (Мадрид) и Isaac Ignacio Fernández Fernández (Oviedo, Испания) (представители: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín и B. Fernández García, abogados)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд да отмени:

- Решение (SRB/EES/2017/08) на Единния съвет за реструктуриране от изпълнителната му сесия от 7 юни 2017 г., с което е одобрена процедурата за реструктуриране по отношение на институцията Banco Popular Español, S.A;
- Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 г. за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изтъкнатите по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno и SFL*/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez и др.*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban и др.*/Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, *Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 8 август 2017 г. — Makhlouf/Съвет**(Дело T-506/17)****(2017/С 347/49)***Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Rami Makhlouf (Дамаск, Сирия) (представител: E. Ruchat, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата му за допустима и основателна,
- в резултат на това да отмени Решение (ОВППС) 2017/917 от 29 май 2017 г. и последващите изпълнителни актове, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати разноските в производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е нарушение посредством обжалваните актове на правото на защита на жалбоподателя, по-специално на правото му на ефективни правни средства за защита, уредено в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), в член 215 ДФЕС и в членове 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второто основание е нарушение от страна на ответника на задължението за мотивиране, тъй като изложените мотиви не отговаряли на задължението, възложено на институциите на Европейския съюз от член 6 от ЕКПЧ, както и член 296 ДФЕС и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Третото основание е явна грешка в преценката, допусната от Съвета по отношение на участието на жалбоподателя във финансирането на сирийския режим.
4. Четвъртото основание е необосновано и непропорционално ограничаване на основните права на жалбоподателя и по-специално на правото му на собственост, уредено в член 1 от Протокол № 1 към ЕКПЧ и в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на опазване на доброто му име, уредено в членове 8 и 10, параграф 2 от ЕКПЧ, на презумпцията за невинност, уредена в член 6 от ЕКПЧ и в член 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и на свободата му на движение, гарантирана в член 2, параграф 2 от Протокол № 4 към ЕКПЧ.

5. Петото основание е нарушение на насоките относно прилагането и оценката на ограничителните мерки (санкции) в рамките на Общата външна политика и политика на сигурност на Европейския съюз (Документ № 15114/05 на Съвета от 2 декември 2005 г.).

Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa/Комисия и ЕСП

(Дело T-507/17)

(2017/C 347/50)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa (La Coruña, Испания) (представители: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín и B. Fernández García, abogados)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд да отмени:

- Решение (SRB/EES/2017/08) на Единния съвет за реструктуриране от изпълнителната му сесия от 7 юни 2017 г., с което е одобрена процедурата за реструктуриране по отношение на институцията Banco Popular Español, S.A.;
- Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 г. за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изтъкнатите по дела T-478/17, Mutuality de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno и SFL/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, García Suárez и др./Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, Fidesban и др./Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Financiere Tesalia и др./Комисия и ЕСП

(Дело T-508/17)

(2017/C 347/51)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Financiere Tesalia, SA (Люксембург, Люксембург), Cartera Zurbano, SA (Мадрид, Испания), Finexperta, SA (Мадрид), Eurosigma, SA (Мадрид) (представители: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín и B. Fernández García, адвокати)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд да отмени:

- Решение (SRB/EES/2017/08) на Единния съвет за реструктуриране, което е прието на изпълнителната му сесия на 7 юни 2017 г. и с което се одобрява схемата за реструктуриране за финансовата институция Banco Popular Español S. A., и

- Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español S.A.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с изложените по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* и SFL/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez* и др./Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban* и др./Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, *Sánchez del Valle* и *Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 7 август 2017 г. — *Cartera de Inversiones Melca* и др./Комисия и ЕСП

(Дело T-509/17)

(2017/C 347/52)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: *Cartera de Inversiones Melca, SL* (Avilés, Испания), *Servicios Inmobiliarios Avilés, SL* (Avilés), *Hotel Avilés, SA* (Avilés), *Arside Construcciones Mecánicas, SA* (Carreño, Испания) (представители: . *Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín* и *B. Fernández García, abogados*)

Ответник: Комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателят иска от Общия съд да отмени:

- Решение (SRB/EES/2017/08) на Единния съвет за реструктуриране от изпълнителната му сесия от 7 юни 2017 г., с което е одобрена процедурата за реструктуриране по отношение на институцията *Banco Popular Español, S.A.*;
- Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 г., с което се одобрява процедурата за реструктуриране на *Banco Popular Español*.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изтъкнатите по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* и SFL/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez* и др./Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban* и др./Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, *Sánchez del Valle* и *Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 11 август 2017 г. — *De Loecker*/ЕСВД

(Дело T-537/17)

(2017/C 347/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: *Stéphane De Loecker* (Брюксел, Белгия) (представители: *J.-N. Louis* и *N. de Montigny*, адвокати)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да постанови решение, с което
 - да отмени решение от 10 октомври 2016 г., с което Европейската служба за външна дейност е отхвърлила искането за съдействие на основание член 12а и член 24 от Правилника за длъжностните лица, отправено от г-н De Loecker,
 - да осъди Европейската служба за външна дейност да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 250 000 EUR за претърпените от него неимуществени вреди,
 - да постанови, че Европейската служба за външна дейност ще понесе направените от нея съдебни разноски и да я осъди да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е нарушение на член 266 ДФЕС, състоящо се в това, че при приемането на решението от 10 октомври 2016 г., с което е отхвърлено отправеното от жалбоподателя искане за съдействие (наричано по-нататък „обжалваното решение“), ответникът не се съобразил с мотивите на решението на Съда на публичната служба от 16 декември 2015 г., De Loecker/ЕСВД (F-34/15, EU:F:2015:153). Жалбоподателят счита също така, че ответникът не взел предвид процедурата, образувана от Службата за разследвания и дисциплинарни въпроси на Комисията (IDOC) след постановяване на решение от 14 февруари 2017 г., Kerstens/Комисия (T-270/16 P, непубликувано, EU:T:2017:74).
2. Второто основание е нарушение на правото на защита и по-специално на правото на жалбоподателя да бъде изслушан и на правото му на достъп до преписката, произтичащи от член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 16 август 2017 г. — VF International/EUIPO — Virmani („ANOKHI“)

(Дело T-548/17)

(2017/C 347/54)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: VF International Sagl (Стабио, Швейцария) (представител: T. van Innis, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ken Virmani (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ANOKHI“ — заявка за регистрация № 13 025 382

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 26 май 2017 г. по преписка R 2307/2015-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 85 от Регламент № 207/2009 и на член 94 от Регламент № 2868/95.

Жалба, подадена на 14 август 2017 г. — Дуум/Съвет

(Дело T-549/17)

(2017/C 347/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Frederik Duym (Остенде, Белгия) (представител: M. Velardo, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви
 - решението, съдържащо се в писмото от 7 октомври 2016 г., с което той е изключен окончателно от процедурата за назначаване на началник на отдел към DGA 3B Unit NL и последващото решение, с което се назначава г-жа [X] за началник на нидерландския отдел за писмени преводи (наричано по-нататък „обжалваното решение“), за отменено;
 - второ, да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на мотиви, доколкото Съветът е отказал да представи на жалбоподателя писмени и цифрови мотиви относно неуспешното му представяне в процедурата за назначаване на началник на нидерландския отдел за писмени преводи.
2. Второто основание е изведено от нарушението на принципа на добра администрация и от явна грешка в преценката, доколкото не само че изпитната комисия не извършила сравнително оценяване на кандидатите с цифрови оценки, но и в преписката нямало никакъв друг документ, като кратък коментар, доказващ, че изпитната комисия е постигнала консенсус относно назначаването на г-жа [X] вместо жалбоподателя.
3. Третото основание е изведено от нарушението на вътрешно обявление за свободна длъжност, доколкото жалбоподателят е бил оценен и във връзка с политическата роля на началника на отдел за писмени преводи, въпреки че в обявлението никъде не се споменавал този елемент и че от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) също не следвало, че началникът на отдел за писмени преводи имал политическа роля.
4. Четвъртото основание е изведено от незачитането на интереса на службата и от явна грешка в преценката, доколкото не е било проверено познаването на нидерландски език, въпреки че отделът е нидерландски. В тази връзка жалбоподателят повдига възражение за незаконосъобразност на основание член 277 ДФЕС срещу вътрешното обявление за свободна длъжност с оглед на член 7 от Правилника. Тъй като в това обявление не се изисква отлично владение на нидерландски език, при това положение то било в разрез с член 7 от Правилника. Вследствие на това жалбоподателят иска незаконосъобразността на това обявление да бъде призната *incidenter tantum* в настоящото производство. Накрая, той изтъква, че докато другите служби за писмени преводи в институциите могат да изтъкнат, че имат началник на отдел, който владее отлично езика на превода, това не било така за нидерландския език. Следователно последният ще бъде третиран различно спрямо другите езици в нарушение на член 1 от Регламент № 1/1958, според който всички езици са еднакви по достойнство.

5. Петото основание е изведено от нарушението на принципа на равно третиране, и по-конкретно от нарушението на член 1г от Правилника поради дискриминация, основана на пола и на езика, както и от нарушението на принципа на пропорционалност. Жалбоподателят счита, че ограничаването до английски език на езиците, които могат да бъдат използвани за провеждане на интервюто, представлява явно нарушение на член 1г от Правилника, тъй като английският език е бил втория език на г-жа [X], докато за жалбоподателя той бил третият език. Освен това неговият опит като ръководител бил значително по-голям от този на г-жа [X], поради което не можело да се изключи, че е допусната дискриминация, основана на пола, доколкото от другите доказателства по преписката ставало ясно, че при вътрешния подбор Съветът имал тенденцията да избира жени, за да компенсира назначаването на мъже във външните процедури за подбор. Накрая, жалбоподателят счита, че по този начин е бил направен нерационален избор, предоставящ предимство и привилегирован ранг на един-единствен език, което нарушавало принципа на пропорционалност.

**Жалба, подадена на 17 август 2017 г. — Staropilsen/EUIPO — Pivovary Staropramen
(STAROPILSEN; STAROPLZEN)**

(Дело T-556/17)

(2017/C 347/56)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Staropilsen s. r. o. (Пилзен, Чешка република) (представител: A. Kodrasová, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pivovary Staropramen s. r. o. (Прага, Чешка република)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „STAROPILSEN; STAROPLZEN“ — марка на Европейския съюз № 9 034 893

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 юни 2017 г. по преписка R 236/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 53, параграф 1, буква а) и на член 8, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 9 август 2017 г. — Abdulkarim/Съвет

(Дело T-559/17)

(2017/C 347/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mouhamad Wael Abdulkarim (Дубай, Обединени арабски емирства) (представители: J.-P. Buyle и L. Cloquet, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2017/917 на Съвета от 29 май 2017 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, в частта му относно жалбоподателя;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/907 на Съвета от 29 май 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, в частта му относно жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати пълния размер на съдебните разноски, включително направените от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от явна грешка в преценката на деянията, които ответникът бил извършил, като се приема, че той е допринесъл за подкрепата на сирийския режим. Така следните аргументи са изтъкнати срещу посоченото в обжалваните актове:
 - Г-н Abdulkarim не би могъл да се квалифицира като „влиятелен бизнесмен“;
 - Той не бил свързан с режима, не упражнявал никакво влияние върху него и не създавал реална опасност от заобикаляне на ограничителните мерки с оглед на положението в Сирия;
 - Участието му в миналото в рамките на Alkarim For Trade and Industry L.L.C. или в други дружества, действащи в сектора на петрола, индустриалните масла, смазочните масла и мазнини в Близкия изток, също не можело да има за последица квалифицирането му като „важен бизнесмен“;
 - Той не пребивавал и вследствие на това не упражнявал дейност в Сирия.
2. Второто основание е изведено от нарушението на общия принцип на пропорционалност, доколкото наложените мерки с обжалваните актове имали такива последици, че последните трябвало да се считат сами по себе си за непропорционални.
3. Третото основание е изведено от непропорционалното нарушение на правото на собственост и на правото да се упражнява професионална дейност, доколкото спорните мерки имали за последица да попречат на жалбоподателя да се ползва спокойно от своето имущество и от своята икономическа свобода.
4. Четвъртото основание е изведено от злоупотреба с власт, доколкото обжалваните актове били приети за постигането на цели, различни от изтъкнатите, тоест, да се отстрани жалбоподателя от пазара, за да се насърчат други участници на този пазар и по този начин същите били опорочени от злоупотреба с власт.
5. Петото основание е изведено от нарушението на задължението за мотивиране, предвидено в член 296, алинея 2 от ДФЕС, доколкото мотивите на обжалваните актове на практика били напълно формални и по всяка вероятност не са били предмет на разсъждения от страна на ответника.

Жалба, подадена на 15 август 2017 г. — L-Shop-Team/EUIPO (bags2GO)

(Дело T-561/17)

(2017/C 347/58)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: L-Shop-Team GmbH (Дортмунд, Германия) (представител: A. Sautter, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „bags2GO“ — заявка за регистрация № 15 356 901

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 14 юни 2017 г. по преписка R 1650/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 август 2017 г. — CheapFlights International/EUIPO — Momondo Group („Cheapflights“)

(Дело T-565/17)

(2017/C 347/59)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: CheapFlights International Ltd (Speenoge, Ирландия) (представители: A. von Mühlendahl и H. Hartwig, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Momondo Group Ltd (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „Cheapflights“ — заявка за регистрация № 3 485 349

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на разширения апелативен състав на EUIPO от 1 юни 2017 г. по преписка R 1893/2011-G

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и Momondo Group Limited, в случай, че последното встъпи в производството, да заплатят съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 64, параграф 6 от Регламент № 207/2009,
 - нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009,
 - нарушение на член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 216/96 на Комисията,
 - Обжалваното решение е изпълнено с твърдения, които поставят под въпрос или директно отричат валидността на марката на жалбоподателя. Обжалваното решение е във вреда на интересите на жалбоподателя като притежател на валидно регистрирана марка, която дори не попада в компетентността на ответника.
-

Жалба, подадена на 21 август 2017 г. — Disney Enterprises/EUIPO — Di Molfetta („DiSNEY FROZEN“)**(Дело T-567/17)**

(2017/C 347/60)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Disney Enterprises, Inc. (Бърбанк, Калифорния, Съединени щати) (представител: M. Graf, lawyer)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Fabio Di Molfetta (Бишелие, Италия)**Данни за производството пред EUIPO***Заявител на спорната марка:* жалбоподателят*Спорна марка:* фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „DiSNEY FROZEN“ — Заявка за регистрация № 11 830 965*Производство пред EUIPO:* производство по възражение*Обжалвано решение:* решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12 май 2017 г. по преписка R 2342/2016-5**Искания***Жалбоподателят иска от Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 25 август 2017 г. — thyssenkrupp Electrical Steel and thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Комисия**(Дело T-577/17)**

(2017/C 347/61)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподатели:* thyssenkrupp Electrical Steel GmbH (Гелзенкирхен, Германия) и thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (Исберг, Франция) (представител: M. Günes, lawyer)*Ответник:* Европейска комисия**Искания на жалбоподателите***Жалбоподателите искат от Общия съд:*

- да отмени заключението на Комисията в документ Ares(2017)3010674 от 15 юни 2017 г., че съществените интереси на производителите от Съюза няма да бъдат неблагоприятно засегнати от разрешение за активно усъвършенстване на някои продукти от електротехническа стомана със зърнесто ориентирана структура,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет основания.

1. Първото основание е нарушение на задължението за излагане на мотиви

- Заключение на Комисията, че икономическите условия са били изпълнени по отношение на разглежданото разрешение за активно усъвършенстване не съдържа мотивите, на които се основава.

2. Второто основание е явна грешка в оценката на фактите

- Заключение на Комисията, че разглежданото разрешение за активно усъвършенстване няма да засегне неблагоприятно съществените интереси на производителите от Съюза се основава на явна грешка в оценката на фактите.

3. Третото основание е нарушение на член 211, параграф 4, буква б) от МКС⁽¹⁾ и на основния регламент⁽²⁾

- Заклучавайки, че икономическите условия са били изпълнени по отношение на разглежданото разрешение за активно усъвършенстване, Комисията не е ограничила оценката си до факторите, посочени в член 211, параграф 211, параграф 4, буква б) от Митническият кодекс на Съюза (МКС) и е основала оценката си на фактори, които могат да бъдат преценявани само в производството, уредено в основния регламент.

4. Четвъртото основание е нарушение на член 259, параграф 4 от изпълнителния регламент относно МКС и хоризонталните правила относно дейността на експертните групи на Комисията

- Доколкото Комисията е делегирала заключението относно икономическите условия на групата на митническите експерти, тя е нарушила член 259, параграф 4 от изпълнителния регламент относно МКС⁽³⁾ и хоризонталните правила на Комисията относно създаването и дейността на експертни групи на Комисията.

5. Петото основание е нарушение на правото на защита

- Като не е разкрила някои важни сведения, съдържащи се в разглежданото разрешение за активно усъвършенстване или достатъчно подробни неуповителни резюмета на информацията, за да позволи разумно разбиране на съдържанието на предоставената поверителна информация, Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 5).

⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 343, 2015 г., стр. 558).

Жалба, подадена на 28 август 2017 г. — Wall Street Systems UK/ЕЦБ

(Цело T-579/17)

(2017/C 347/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wall Street Systems UK Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: A. Csaki, lawyer)

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви за нищожно решението на Европейската централна банка (ЕЦБ) относно възлагането на договора на друг оферент, обективизирано в решението по обжалването от 17 август 2017 г., както и всички бъдещи свързани с него решения,

— да осъди ответника да заплати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

Жалбоподателят оспорва решението на ответника относно възлагането на договора на друг оферент, обективизирано в решението по обжалването от 17 август 2017 г., с искане за отмяна на това и на бъдещите свързани с него решения (по-специално всяко възлагане на договор). Горепосоченото решение е било постановено в нарушение на Решение (ЕС) 2016/245 на Европейската централна банка ⁽¹⁾ и приложимото европейско право, по-конкретно в нарушение на принципите на прозрачност, недискриминация и разходна ефективност.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/245 от 9 февруари 2016 г. на ЕЦБ за определяне на правилата за възлагане на поръчки (ЕЦБ/2016/2) (ОВ 2016 г. L 45, стр. 15).

Жалба, подадена на 28 август 2017 г. — Unigroup/EUIPO — Pronova Laboratories („nailicin“)

(Дело T-587/17)

(2017/C 347/63)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Unigroup ApS (Люнбю, Дания) (представител: M. Rijdsdijk, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pronova Laboratories BV (Амстердам, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „nailicin“ — заявка за регистрация № 14 096 499

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 9 юни 2017 г. по преписка R 2359/2016-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да обяви регистрация на Бенелюкс № 894 557 за недоказана и да върне делото на отдела по споровете или на апелативния състав на EUIPO,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на правило 19 от Регламент № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент 40/94 на Съвета относно марката на Общността.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG